

Domoljub

v Ljubljani, 9. marca 1938

Celo 51 • Štev. 10

Nekaj v premišljevanje

Pepelnica... Polnočni zvon z visokih lin močno zabrekal je, potihnil glas je violin, strunar odbrenkal je... Ali mislite, da res? Oh, kako se motite! Ljudstvo nori, pleše in popiva. Ne vsi, ampak norci. Toda število norcev je neskončno. In kakšne nerodnosti uganjajo ti ljudje! Iz Stranj nam pišejo, kako so pri pokopavanju pusta smešili ondodni domačini v zvezi z nekaterimi Godičani cerkvene pogrebne obrede. Eden je predstavljal škofa, ki pokopuje, drugi cerkvene strežnike itd. In to pred očmi zijalaste mladine! Če to ni pohujšanje, kaj pa naj bo!

Če pa človek potrka in prosi, naj bi ljudje nekaj darovali za katerekoli dobre namene, pa dobiš hitro odgovor: »Ne moremo, je kriza.« — Kriza, da, ampak kakšna! Ne denarna, ne gospodarska, pač pa je v krizi pamet in vera in življenje po veri.

Sporočajo tudi, da je skoraj v vseh gostilnah na Pepelnico skozi ves dan pela harmonika in so se sukali neutrudni pari plešalec in trgali podplate ter skrunili svetost dneva in resnost postnega časa. Je pač kriza. Kriza v glavah, v starih in mladih.

Prav od tam slišimo, da je vsa župnija zapletena v nepotrebne pravde. V brezposelnosti pravde, ki niso vse skupaj vredne piskavega oreha. Samo ljubo razžaljenje časti in ne dosti drugega. Nič za to, če bodo zaradi teh nespametnih pravnih zaškrbali grunti, saj je kriza: kdo bo pa kupoval? In nič zato, če se bo kal sovraštva zarastla med ljudi in bo glodala med njimi še desetletja: mi živimo v časih krize...

Pa to vse je postranska reč, to, kar hočemo dati v premišljevanje, to pride še sedaj na vrsto.

Naša društva ječe pod težkim bremenom veselicega davka. Vsaka društvena predstava in prireditev kar ječi pod raznimi procenti in avtorskimi zaščitami. Pameten človek se kar čudi, kako morejo merodajni krogi izobraževalno delo med našim ljudstvom tako strahovito privijati s silo davčnega vijaka. Ali je to res potrebno? Kakšno korist ima država od tega?

Zato polagoma na srce tistim gospodom, ki kujejo postave in iščejo, kje bi našli primernih dohodkov za kritje ogromnih izdatkov, ki jih vsaka država ima, naj sedejo na številne plesne zabave po vseh naših krajih in naj jih kar pošteno obdavi. Za vsako plesno zabavo najmanj 100 din, v postnem in v adventnem času pa tudi 200 din. To, če je zabava napovedana. Če pa ni bila oblasti nič naznanjena, pa vsaj še enkrat toliko. Izvzet naj bi bil samo ples na svatoščinah. Drugače pa nobeden in nikjer. Tudi po kmečkih domovih ne. Kdo naj vodi kontrolo o vsem tem?

Najbolje bo, če oblast sama. Na ovadbe ljudi se ni zanašati. Ali ne bo nihče naznanil, ker se boji zamere in so bili morda na plešu tudi njegovi, ali bo pa naznanil brez podpisa, na kakršne ovadbe naj bi pa oblast sploh ne gledala. Državni organi, financarji in orožniki, naj bi vzeli to reč v roke. To nedeljo tukaj, drugo tam. Nepričakovano in nenapovedano. Kvečjemu enega občinskega moža naj bi vzeli za pričo.

Takele tiče, ki znajo smešiti cerkvene obrede, naj bi pa oblast kaznovala na ta način, da bi jih povabila na javno prisilno delo. Delati bi morali samo za hrano in ne da bi že

Še o posojilnicah in denarju

Ponavljamo — zakaj?

Stara pobožna pripovedka pravi, da je sveti Janez Evangelist na atapa leta vedno ponavljal eno in isto: »Otročiči, ljubite se med seboj.« — Vprašali so ga učenci, zakaj ponavlja vedno isto in zakaj jim ne pove kaj drugega. Odgovoril jim je, da jim to ponavlja, ker je to najvažnejše in ker je od tega odvisno vse drugo.

Tudi mi ponavljamo v zadnjem času, kako potrebna je kmečka skupnost in kmečka zavest ter kako je treba za ti delati in žrtvovati. Tudi o kmečkem denarju in kmečkih posojilnicah vam stalno pripovedujemo. Zakaj? Ker so to danes najvažnejše stvari in je od tega odvisen napredek kmečkega stanu in njegovega gospodarstva.

Ljudje smo taki, da gre slaba stvar pri enem ušesu noter — in notri ostane. Slabo si kmalu zapomnimo in po slabem se hitro ravnamo. O dobrih stvareh pa moramo reči, da nam mnogokrat gredo pri enem ušesu noter, pri drugem pa ven. Treba je šestkrat povedati, da nekaj ostane, da preide povedana dobra misel dejansko v naše življenje. Po razvanih razmerah, ki jih je ustvarila denarna kriza, po tolikem nezaupanju, ki je vladalo do naših kmečkih posojilnic, je sedaj treba ponavljati in ponavljati, da je odslej vsako nezaupanje neopravičljivo in da dela narobe tisti, ki noče tega razumeti. Zato ponavljamo, da je denar v naših posojilnicah varen in da bo polagoma vsaka vloga lahko izplačljiva, kadar bo kdo imel potrebo po njej.

Poročila z dežele

Tudi poročila o kmetov nam dajejo povod, da stvari, ki so bile že zapisane, ponavljamo. Večinoma so poročila vesela in ugodna. Zaupanje se dejansko vrača in mi moramo zavednost našega kmečkega prebivalstva pohvaliti. Če smo toliko pisali, naj nam ljudje verjamejo, moramo sedaj tudi povedati, da so nam večinoma radi verjeli. Poročila povedo, da so se sitneži in radovedneži pomirili in da dvigajo le tisti, ki res gotovino potrebujejo. Drugi pridejo v posojilnico in dajo prepisati iz stare vloge na novo, kar pač

denar prinesli iz zavora. Čemu bi si ti ljudje delali denar iz žuljev tistih, ki davek plačujejo!

Tudi bi ne bilo napačno, če bi finančni minister vpeljal davek na pravde za razžaljenje časti. Če ne na vse, pa vsaj na tiste nepotrebne, kjer se ljudje pravdajo za vsakega osla, za vsak posmeh, za vsako dostikrat čisto nedolžno besedo...

Izvzete naj bi bile samo pravde, če kdo očita bližnjemu nepoštenost v javnem ali zasebnem življenju. Tam, kjer človek res mora nastopiti za svojo čast in neomadeževanost. Davek torej ljudskim nerodnostim, ne pa poštenim društvenim veselicam!

O tem naj premišljajo vsi, posebno pa tisti, ki imajo v rokah vajeti javne oblasti.

nanje odpade po načrtu. Nekaj poročil je tudi manj ugodnih. Značilno pa je, da so manj ugodna poročila iz tistih krajev, kjer je manj kmečke zavednosti in kjer so bile organizacije manj razvite. Tudi poročila tedaj dajejo povod, da zopet pišemo o denarju. Ugodna so povod za pohvalo, manj ugodna zahtevajo, da še ponavljamo, kar smo že povedali.

Lov za obrestmi

Poročila nam tudi pripovedujejo o velikem povpraševanju po obrestni meri za vloge. Samo po sebi je to upravičeno. Prav je, da vsakdo ve točno, kaj mu nese njegova vloga. Moramo pa na tem mestu vendarle opozoriti na izkušnje, ki so bile napravljene v zadnjih letih. Bilo je pred krizo precej ljudi, ki so neprosto vpraševali, pri katerem zavodu bi dobili večje obresti za svoje naložbe. Prenašali so svoje vloge iz enega zavoda v drugega kot mačka mlado. Iskali so, kje bo pol procenta več. Ko se je začela denarna kriza, so bili ti v največjih skrbeh, kaj bo z denarjem. Njih pretirana sebičnost jim je napravljala pretirane skrbi. — Svetopisemski pregovor pravi: »Človek, ki hiti obogatevati in druge zavida, ne ve, da bo revščina nadenj prišla.« Prav je in dobro, da človek varčuje in hrani. Toda pohlep po hitrem obogatitvi marsikoga zapelje v nesrečo. To moramo poudariti sedaj, ko se obnavljajo posojilnice in je nevarnost, da gre pri tem lovu za obrestmi mnogo kmečkega denarja v mesta in v tuje zavode. Tak človek, ki mu je samo zato, da bi hitro nagrabil veliko bogastvo, so v bogastvo zaljubi in ne vidi potem ničesar okrog sebe. Ne bo odveč, če navedemo še drug svetopisemski pregovor: »Naglo nagrabljeno bogastvo se manjša, počasi z rokami nabrano pa se množi.«

Ali je ta lov upravičen?

Toda brez ozira na tisto pretirano sebičnost, ki smo jo zgoraj omenili, moramo opozoriti, da je varnost vlog pri kmečkih posojilnicah vsaj tolikšna kot pri mestnih. Velikokrat pa večja.

Varnost pri kmetki posojilnici dajeje kmečka posestva. Posestniki so člani in jamčijo za zadrugo z vsem premočenjem. Stalnost kmečke zemlje je večja od vseh tistih stvari, na katere se naslanjajo mešni zavodi. Tovarne neha delati, rudniki se iztrpajo, trgovina mnogokrat propade — kmečka zemlja pa vedno ostane. Ni prazna tista gorenska beseda: »Gruat ima korenine do pekla«. Če pride do kake vojke in do napadov iz zrakoplanov, bo kmečka zemlja tista, ki bo ostala.

Vselej je tisti, ki je iskal prevelikih obresti, tudi velik riskiral. Zmešljava zadnjih sedmih let nas ne sme za zmeraj zmešati. Tudi kmečke posojilnice bodo dale zmeraj rade primerno obrestno mero za vloge, da le pridejo zopet v redne razmere. Zato pa tako ponavljamo, naj pride hitro do popolnega miru, da bodo mogle kmečke posojilnice spet delati v polnem obsegu kot so pred krizo.

Nove vloge vedno izplačljive

Še eno stvar naj zopet in zopet ponovimo. Denarna kriza je končana. Zato so nove vloge v vseh kmečkih posojilnicah vedno takoj razpoložljive. Na razpolago je pa vedno vsakemu tudi tisti del stare vloge, ki je po načrtu posojilnice sedaj oproščen. Ta del vsakdo lahko naloži kot novo vlogo, ki je vedno prosta in ki nese primerne obresti.

Kmečka zavednost

Spet ponavljamo: Kmečki denar v kmečke posojilnice. Toliko časa bi bilo treba to ponavljati, da bi prešlo v meso in kri vsakemu kmetu, ki ima kaj zavesti, da pripada kmečkemu stanu. Komu v korist nosijo v mesta in v razne tuje zavode kmečki vlagatelji? Ali mislijo, da res toliko s tem pridobijo, da je treba izvršiti izdajstvo na kmečkem stanu? Ali ne vedo in nočejo razumeti, da ta denar, ki je naložen v tujem zavodu, ne nosi več koristi kmečkemu stanu? Kako se bo izgovarjal tisti, ki sicer tako rad zabavlja čez centralizem, če pa nosi denar v centralistične ustanove? Ni dovolj mogočno trkati na svoja prava in se postavljati, češ jaz sem zaveden kmet. Zavednost je treba pokazati v dejanju. Morda pa je koga sram naložiti denar v domačem kraju in ga nese v mesto. Tudi tak ne bo mogel veliko govoriti o kmečkem ponosu. Vsem takim velja tista beseda pesnikova: »Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujtve peti«.

Kmečka skupnost

Vsak, kdor išče koristi zase, pa pri tem prav nič ne pomisli na druge ljudi okrog sebe, je sebičnejši, ki škoduje skupnosti. Noben človek se ne more izgovarjati, da je odvisen samo sam od sebe. Vsi smo odvisni od družbe, v kateri živimo. Zato pa je naša dolžnost, da tudi vsi delamo za to družbo, da delamo za skupnost. Tudi vsak kmet je dolžan skrbeti za kmečko skupnost. Ko je Bog poklical Kajna in ga vprašal kaj je s bratom Abelom, se je Kajn odrezal: »Ali sem mar jaz varuh svojega brata?« Toda to izgovarjanje Kajnu ni nič pomagalo, kajti vsak človek je do neke mere res varuh svojega brata. Vsak mora skrbeti ne samo zase, ampak tudi za druge. Kajnovi besede ne bi smeli nihče ponavljati.

In če je kje potreba govoriti o medsebojni pomoči in skupnosti, je to treba pri kmetih, ki jim razkošnost in prevelika medsebojna povezanost samo škoduje. — Kaj bi lahko pomenil kmečki stan, če bi držal skupnosti? — Če brat bratu pomaga, sta kakor uti o mostec, pravi svetopisemski pregovor. Zato pa je potreba, če to stvar prav razumemo, da tudi kmet kmetu pomaga. Zato se je treba povsod vprašati, kaj je v korist vsemu kmečkemu stanu. Ogromnega pomena pa so bile in so še za ves kmečki stan njegove posojilnice. Te naj zberejo skupaj kmečki denar, da bo kaj pomenil; pri tem naj dobi kmet posojilo, da ga ne bo mesto odiralo, te naj skrbijo napredek naše vasi in vsega kmečkega gospo-

darstva. To pa bodo mogle dočeti le, če bo kmet z njimi držal.

Varčevanje

Naj ob tej priliki rečemo samo kratko besedo o potrebi varčevanja. Na splošno so ljudje pri nas bili navajeni na to, da so znali v boljših časih prihraniti nekaj za slabše čase. Držali so se svetopisemskega izreka: »Česar nisi v svoji mladosti spravil, kako boš našel v starosti«. Pa je vendarle tudi pri nas še potreba govoriti o varčevanju, še je treba pripovedovati, da si mora in more vsakdo nekaj prihraniti, da denar za slabše čase na stran.

Z denarjem v varno blagajno

Kar pa kdo prihrani, naj naloži v posojilnico, da bo denar varen. Ali res še ni dovolj vzgledov, kako resnični so tisti, ki drže denar doma? Te dni so obravnavali pri sodišču o tatvini v Založu pri Ljubljani, kjer je šlo za preko 90.000 dinarjev, ki jih je nekdo v tej denarni krizi stiskal doma in jih ni zaupal posojilnici. Zaradi svoje prevelike nezaupljivosti je danes revež. In prav zadnje dni smo brali v listih tole zgodbo: »S tisočaki je spekel prašička za svoje goste, ki so mu prišli vožiti h godu, posestnik Valent Foder iz Novakovec pri Varaždinu. V domači krušni peči že dolgo niso kurili. Ko je Foder že zalgal ogenj, je prišla domov njegova žena in sagnala silen krik in vik. Med jokom je povedala, da je imela v peči skritih 8 jurjev, katere pa je ogenj že ugonobil. Godovni prašiček je bil tako silno draga pečenka.«

Čas obnove — utrditve

Ponovili smo vam, dragi bravci, stvari, ki ste jih veli že slišali v eni ali drugi obliki, pa so se nam zdele tako važne in potrebne, da smo jih spet povedali. Bog daj, da bi se po njih vsi držali. Pomembno so te stvari prav sedaj, ko se obnavljajo naše posojilnice. Sedaj jih je treba utrditi, da postanejo prave trdnjave kmečkemu razvoju za bodočnost. Držimo vsi z njimi, da morejo dvig-

Veramon - ovitek z 2 tabletama

Ta zavojček zmoro odlej vsakdo. Prosimo napravite požitek in prepičati se boste o naglem učinku pri glavobolu, zoboboli in bolečinah zaradi rane.

VERAMON
Schering

Čevke z 10 in 20 tabletama.
Ovitek z 2 tabletama

Š. br. 25.000 od 4. oktobra 1937.

Vzorne šole

Svoj čas so pisali časopisi, da so v Belgradu odprli »vzorno šolo«. Takšne šole bodo — kakor je bilo zapisano — osnovali tudi v drugih večjih mestih naše države in je menda prišel za Belgradom na vrsto že Zagreb, potem pa Ljubljana.

Vzorne šole smo torej dobili! Slušile naj bi za vzgled vsem drugim ljudskim šolam — drugega pomena ne morejo imeti. Marsikoga drži radovednost, kakšna naj bi bila ta vzorna šola v Sloveniji, pa naj bo že kjer hoče. Mislimo tudi, da to vprašanje živo zanima slehernega slovenskega človeka, kakaj ljudska šola vsakega naroda je najboljše živce na narodnem telesu in bolezen tega živca najhujše pretresa ves narodni organizem.

Če hodiš po slovenski zemlji in poslušaj skrb in težavo naroda, ti le prerada udari v uho tožba, da naša ljudska šola ni takšna, kakršno bi ljudje radi. Ne rečem, da ima ljudstvo — v prvi vrsti kmečko — vedno in v vseh rečeh prav, ali to drži, da ima gotovo prav v rečeh, ki jih skoraj soglasno obsoja. In danes, ko po dolgih letih spet sme, se nepovoljno izražati o duhu, ki vlada v naših ljudskih šolah. Ne o vseh, ali o večini. Po tem takem slovenske ljudske šole v najvažnejšem vprašanju — to je v pogledu duha, miselnosti, čustvovanja, ali kakor naj bi se izrazila ona nevidna sila, ki je gibalo narodne vzgoje

— niso vzorne, in bo tedaj zares umestno, da se jim postavi za zgled nova, v resnici vzorna šola.

Kakšna naj bo?

Na to vprašanje je en sam odgovor: slovenska! S to besedo je povedano vse. Takšna naj bo, kakor jo zahteva narod, ki je osilec in ohranjevalec vseh onih prvinskih moči, na katerih stoji sila države, ne pa takšna, kakršno hoče peščica iz naroda izkoreninjenih ljudi. Slovenski narod, ki je z vsemi svojimi lepimi vrlinami upoštevanja vreden sestaven del državnega naroda, hoče in zahteva slovensko ljudsko šolo. Bo kdo ugovarjal: Saj je vendar slovenska! V slovenskem jeziku se v njej poučuje, slovenski so učitelji, slovenske so knjige, kaj hočeš še več!

Vse je res, in vendar... Oni dan sem slišal pomenek dveh kmečkih možakov:

»Tvoj fantiček že v šolo hodi, ne?«

»Letos je začel. S črkami se vojskuje in z Abecednikom. Pa, saj nimajo več Abecednika, drugo čime so mu vzdeli. Prva knjiga. Ko jo je prinesel domov, sem jo pregledoval, pa ti rečem, da je prav malo slovenska.«

»Kako to, saj je vendar spisana v našem jeziku?«

»Tisto že, ampak ime Slovenec je menda samo enkrat zapisano v njej in še to v takšni zvezi, da je nismo nomen brez cene in

Tudi invalid je človek

Letopisni podatki govore o 75.000 vojnih žrtvah, ki jih je še pustilo »Invalidsko Kosovo« (žrtvami po letopisu 1925 240.000), da je med njimi

Srbov	33.666
Hrvatov	21.306
Slovencev	11.467

Ostali so Nemci, Madžari, Romuni, Bolgari, Čehoslovaki, Turki itd. In bili so ti vojni invalidi cvet fantov in mož, jedra življenja, jekla in dragulji, kajti izmed njih je vojnih žrttev, starih od 20 do 50 let 73.500, ki so danes razvaline. In med njimi je bilo 14.920 neoženjenih in 59.515 oženjenih, ki so imeli otroke od 7 let starosti naprej, skupaj 124.829 otrok.

Kako gleda teh 124.829 otrok zdaj svojega pohabljenega očeta, mater vdovo in kaj jim valaja v duši, ko se čutijo zapostavljene od drugih?

Ali to so podatki samo o priznanih 75.000 vojnih žrtvah. Kaj je pa s tistimi nepriznanimi, ki jih je, kakor je bilo leta 1924 govorjeno v narodni skupščini pri sprejemanju invalidskega zakona, 500.000? Kaj se z njimi godi, kako jim gre in kako njih otroci v svojih dušah goje domoljubje?

A koliko jih je, katerih grobovi so že zdaj preraščeni s travo, preorani, katerih se spominjajo še samo tihe solze in trpljenje preostalih vdov, otrok, očetov, mater, bratov in sester... ki so pozabljeni, kakor so pozabljeni grobovi.

Številke vpijejo: Dajte invalidom, kar jim gre!

veljave, dočim je za vse drugo dosti prostora v njej. To mi ni všeč.

Tako sta modrovala. Iz njunih besed kriči resnica: po slovensko pisana knjiga je brez slovenske duše in srca. Žal, ni edina. Kar pregledujete jih! Za slovenske šole v slovenski pisane knjige (in to za ljudsko šolo in naprej do univerze), pa vidno, kar otipljivo prezirajo vse, kar je slovenskega; jezik je sicer še slovenski, vse drugo nič več!

Učitelji, v rojstnih in krstnih knjigah še vpisani za Slovence, nekateri niso več Slovenci. Kaj so, sam večni Bog vedi. Pravijo, da so Jugoslovenci. Jugoslovani pa ni brez Srbov, Hrvatov in Slovencev... Jugoslovanstvo ne raste na posebnem vrtu, ki ga sploh ni, ampak samo na slovenskem, srbskem in hrvaškem. Jugoslovanstva književnost obstoji le, v kolikor jo hrani slovenska, hrvaška in srbska, prav tako pesem, prav tako zgodovina itd. In vendar se že po naših ljudskih šolah izpodredujejo zlahtne korenine, ki srka-jo svojo moč iz slovenske zavesti naših družin, tako izpodrezanemu mlademu drevescu — slovenskemu otroku — pa izgubljenih prvih moči ne morejo z ničemer nadomestiti.

In ta naš ubogi slovenski jezik! Saj otrok še dolgo ne zna slovenske abecede, pa se že uči cirilico; o svojem materinem jeziku, njegovi odlični, vrednosti in lepoti še daleč pojma nima, pa slovenščino že odrivajo v kot. Na koncu pa ne zna ne tega ne onega. Tak je potem Jugoslovan po načelu sedanje »slovenske« ljudske šole...

O da, vzorne šole je treba! Stokrat treba; pa ne zgolj ene, treba jih je sto, tisoč —

Nazadnje se vendar vsakdo vrne k meni!

To ni čudno, kajti edino le NIVEA vsebuje „E u c e r i t“, okrepčevalno sredstvo za kožo in razen tega je NIVEA poceni in izborna.

KAJ JE NOVEGA

ZAHVALA

Podpisanemu je dne 23. februarja letos pogorela stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje. Prejel je od uprave »Domoljubac« 1000 din požarne podpore. Podpisani se za ta velikodušni dar »Domoljubac« iskreno zahvaljujem ter bom vsakomur priporočal, da naroči in pravočasno plača »Domoljubac«.

Na Vačah, 2. marca 1938.

Jakob Končar l. r.

OSEBNE VESTI

d 70 letnico rojstva je praznoval Roman Pušenjak, župan pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Živel!

d 30 let že župnikuje na Pilštajnu g. Jakob Rauter. Na mnoga leta!

d 70 letnik je postal znani ljubljanski kamnoseški podjetnik Alojzij Vodnik.

DOMAČE NOVICE

d Telovadna akademija Zveze fantovskih odsekov. Zvečer 6. marca je priredila Zveza fantovskih odsekov s sodelovanjem Dekliških krožkov akademijo, za katero je vladalo v naši javnosti prav ogromno zanimanje, tako da so bile vse vstopnice že v predprodaji razprodane.

vse bi na slovenski zemlji morale biti vzorne. Pa ne na ta način, da postavljajo na prvo mesto vprašanje, po kakšni poti (metodi) bodo otroke učili a in u, marveč kako bodo izobraževale in vzgajale vzorne Slovence, ki bodo kot vzorni Slovenci nujno tudi vzorni Jugoslovani. Takih vzornih šol hočemo!

ne. Velika unionska dvorana je bila nabito polna, kljub temu je moralo oditi veliko ljudi, ker niso mogli dobiti vstopnic. Med občinstvom je bilo tudi zelo veliko ljudi z dežele. Akademijo so počastili s svojim obiskom mnogi odličniki, prišel je prevz. škof dr. Gregorij Rožman in prav tako ban dr. Natlačen ter ju je množica ob prihodu burno pozdravila. Nadalje je bil prisoten brigadni general Dodič, potem podban dr. Majcen, minister dr. Kulovec, predsednik apelacije dr. Golia in upravnik policije dr. Hacin, dekan teološke fakultete dr. Slavič, predsednik Prosvetne zveze dr. Lukman, glavni urednik »Slovenca« dr. Ahčin in še mnogi drugi odličniki. — Akademijo je pričela godba »Sloga« z mogočno fanfaro in državno himno, ki jo je množica v dvorani stoje poslušala. Nato se je začel razvijati spored, ki je od točke do točke vzbujal veliko odobravanje. Po prvem delu sporeda je imel predsednik Zveze fantovskih odsekov dr. Zitko lep nagovor, ki ga je množica večkrat odobravajoče prekinjala. Za tem je godba zaigrala himno slovenskih fantov in vsa množica jo je pela z navdušenjem. Akademija je izvrstno uspela v vsakem pogledu.

d Drugo nagradno žrebanje za naročnike dnevnega »Slovenca« bo 7. julija 1938. Razdeljenih bo 146 nagrad, med katerimi bo tudi: oprema za spalnico, dve nevestini opremljeni, kuhinjska oprema, dva šivalna stroja, pet radijskih aparatov, deset dvokoles, dve harmoniki, zaboj sladkorja, velik prešič, štiri vreče bele moke, obleke in še druge lepe nagrade. Pravico do žrebanja imajo vsi sedanji naročniki »Slovenca«, ki so nanj naročeni najmanj tri

VINA doienjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri **CENTRALNI VINARNI** v Ljubljani.

Pred oltarjem je ustrelil duhovnika

V vasi Lubomu pri Poznanju na Poljskem je komunist Novak v nedeljo med službo božjo ustrelil župnika Stanislava Streicha. Novak, ki se je pred kratkim vrnil iz sovjetske Rusije in vodil propagando med delavstvom v Poznanju, je prišel med sv. mašo v cerkev in začel streljati z revolverja na duhovnika pred oltarjem. Zadel ga je v sence, da je bil duhovnik padel, je Novak planil na prižnico ter zavpil: »Naj živi komunizem! Stori sem to za komunistično vzvišeno misel!« Potem je skušal pobegniti iz cerkve skozi zakristijo. Da ga ne bi razjarjena množica vernikov prišla, je med begom streljal ter hudo ranil cerkovnika in enega ministranta.

Toda kljub temu se mu ni posrečilo uiti. Ljudje so ga prišli blizu cerkve in bi ga bili ubili, da ga jim niso iz rok rešili orožniki. Zaradi zverinskega komunističnega umora vlada v vsem kraju silovito razburjenje. Oblasti so morale poslati močne policijske oddelke, da krote razjarjeno prebivalstvo, ki bi sicer vse znane komunistične agitatorje pobilo. Preiskava je ugotovila, da je bil morilec Novak plačan agent ruskih boljševikov in je iz Moskve dobil nalog, naj spravi s poti župnika Streicha, ki je imel zaradi svojega socialnega delovanja izreden vpliv na delavstvo in je v svoji župniji zaradi tega onemogočil komunističnim agitatorjem vsak uspeh.

meseca in ki bodo imeli tudi naročnino plačano za mesec julij in vsi novi naročniki, ki se naroče na dnevnega »Slovenca« vsaj za tri mesece in ki bodo plačali do 4. julija trimesečno naročnino.

d »Naše gorice«. Pod tem naslovom je izšla v Mariboru prva letošnja številka glasila vinarskega društva. Slovenski voditelj dr. Korosec je poslal ob tej priliki omenjenemu listu sledeče pismo: »Želim, da naše vinogradništvo prebrodi svojo krizo, se obnovi ob sodelovanju javnih činiteljev ter omogoči zdrav obstanek znatnemu delu Slovenije. Vinogradniki, viničarji, trsničarji, vsi, katerih življenje in blagostanje je odvisno od sadu trte, vedite, da bodo Vaša prizadevanja za zboljšanje življenjskih razmer uspešna, ako boste delali v duhu skupnosti in vzajemnosti, priznavali in cenili pošteno delo drugega in s trdnostjo vero zaupali v Boga, ki daje sonce našim goricam in blagoslovja delo pridnih rok. Pozdravljam naše slovenske vinogradnike! Bog živi!

d Izpred oltarja je pobežnil 33 letni Valent Dolič v Voči Gornji v Hrvaškem Zagorju. Z godbo in v spremstvu številnih svatov sta ženin in nevesta že prišla v cerkev. Ko je župnik stopil pred oltar, je ženin dejal svoji priči, da ne mara za ženo dekleta, katerega nima rad. Komaj je te besede izgovoril, se je hitro preklinjal skozi vrste svatov in pobežnil. Svatom z nevesto vred ni preostalo drugega, kakor da so jo mahali domov in pojedli, kar je bilo za svatbo pripravljenega. Ženina so bili namreč starši prisilili, da je privolila v zakon z dekletom, ki ga ni imel rad.

d Dolžnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z nar. »Franz-Josefov« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefova« voda deluje milo, prijetno, naglo in zanesljivo.

Ost. reg. 9. br. 2074/25

d Ker so sami popravljali rede. Gimnazijski veroučitelj v Sisku je dal dijaku glavni katalog z naročilom, naj ga nese razredniku, ki je poučeval ta čas v sosedni sobi. Fantič je katalog odnesel, takoj za njim pa se je iz razreda splazilo še nekaj dijakov, ki so začeli popravljati katalog in brisati svoje slabe ocene ter pisati boljše. Profesorji so prišli seveda takoj na sled goljufiji in uvedli preiskavo, ki je trajala tri tedne, ne da bi zanjo vedeli dijaki. Nazadnje je pet prizadetih dijakov dobilo odiho, da so za vselej izključeni iz vseh jugoslovanskih gimnazij. Vseh pet dijakov je hodilo v sedmi razred gimnazije.

d Ne kradiš te dni je stal pred okroglim sodiščem v Mariboru zaradi loveke tatvine 51-

letni Alojzij Klinc, posestnik iz Brzule. Klinc je dejanje priznal, rekel pa je, da hodi na lov zaradi tega, ker ima čas in da je prežal na fazane. Pred sodiščem se je zagovarjal z običajnim zagovorom vseh divjih lovcev — da doma stradajo in da je preživljal družino z divjačino. Sodišče pa je bilo o njegovih domačih razmerah poučeno, pa ga je obsodilo na 10 mesecev zapor.

d Za romanje na Trsat z izletom na prekrasni otok Rab, kakor tudi za romanje k Materi božji zdravja v Split z izletom na otok Hvar, je letos izredno veliko zanimanje. Navodila z lepimi slikami pošilja brezplačno »Družina božjega svetla«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17.

d Dva modrasa je ubil. Franc Ambrožič, posestnik in lovski čuvaj iz Babne gore pri Polhovem gradu, je 28. februarja pri pregledu svojega okrožja naletel na dva velika modrasa in ju seveda pobil.

d Draga pečenka. V domači krušni peči posestnika Valentina Foderja iz Novakovcev pri Varaždinu že dolga leta niso kurili. Te dni je Foder zažgal ogenj, da bi spekel prašička za svoje goste, ki so mu prišli vožiti k godu.

Ko je Foder zažgal ogenj, je prišla domov njegova žena in zagnala silen krik in vik. Med jokom je povedala, da je imela v peči skritih osem jurjev, katere pa je ogenj že ugonobil. Godovni prašiček je bil tako silno draga pečenka.

50 letnica smrti največjega prijatelja mladine. Salezijanski zavod na Rakovniku pri Ljubljani je ono nedeljo proslavil na svečan način 50 letnico smrti sv. Janeza Boska. V četrtek, petek in soboto so bile verske prireditve v cerkvi; enako tudi v nedeljo. Ob tretji četrti na 9 je Rakovnik na svečan način sprejel škola dr. Gregorija Rožmana, ki je imel nato govor in slovesno službo božjo. Med mašo je mladina lepo prepevala slovenske ljudske cerkvene pesmi. Cerkevne slovesnosti so se nadaljevale tudi popoldne. Zvečer sta bili dve slavnostni predstavi v frančiškanski dvorani iz življenja salezijanskih misijonov na Kitajskem. Teh verskih slovesnosti in drugih prireditev se je poleg Ljubljančanov udeležilo tudi mnogo vernikov in romarjev z dežele, tako da je proslava don Boska v Ljubljani potekala zelo lepo.

d Sestri dvojčki, stari po 104 leta, obe vdovi, sta nedavno umrli v Banjaluki.

d Naši bojevniki. V Ljubljani so imeli bojevniki sestanek združen z obletnico smrti prvega tajnika Zveze bojevnikov, bivšega vojnega kurata Franceta Bonača. V frančiškanski cerkvi je bila ob nabito polni cerkvi sv. maša za rajnega, cerkveni govor je imel bivši vojni kurat župnik g. Cegnar. Po sveti maši pa je bila v frančiškanski dvorani domača prireditev, katere glavni del je bilo predavanje ravnatelja Stojca o bojevniki organizaciji in o njenem načrtu: postaviti na Brezjah narodni spomenik »slovenskemu neznanemu junaku«. Zamisel je vredna, da se vsi zavedni za njo zavzamejo.

d Proti vlomilcem. Jože Savinc, ključavničar in invalid, nam je razkazal zanimiv izum, s katerim se je trudil že dalj časa ter je sedaj izdelal popoln model. Gre namreč za napravo, ki opozarja lastnika oziroma najemnika hiše pred vsiljivci, zlasti pred vlomilci. Je to

KULTURNI KOTIČEK

Od romantike k realizmu

Po Napoleonovem padcu je zavladal v Evropi, zlasti v evropski politiki, nov duh: To, kar so narodi posameznih držav želeli, niso dobili, to je državljanske svobode. Dogodilo se je prav nasprotno. Vse politično in kulturno življenje je prišlo pod strogo policijsko oko, vsako udejstvovanje v narodnem smislu je bilo zatrto. Poskusi, da bi dali posamezniki svojemu narodu in njegovemu jeziku kaj pisanega, niso uspeli. Duša te politike je bil Klemens Metternich, vodja avstrijske politike, ki je razprostrl svoje delo tudi po ostali Evropi. Ta pritisk je rodil odpor. Narodi so vedno bolj stremeli po svojih političnih pravicah, zlasti kulturnih. Po letu 1830 pa se je odpor večal in vsi avstrijski narodi so butili, da mora priti do spremembe. Pri Slovencih je rastla zahteva po slovenskem časniku. Vse prošnje za posamezne politične liste (Slovenske Novine s prilogi Zora, Ilirake Novice s prilogi Ilirski Merkur) in za izdajanje dobrih slovenskih knjig za mladino, so bile odklonjene. Šele leta 1843 je bilo na dvakratno prošnjo ugodeno in izšlo so Kmetijske in rokodelske Novice 5. julija 1843. Stomček pa je začel sam izdajati l. 1846 Drobčinice.

Glavna zasluga Novic je v tem, da so prinašale v slednjo gorako vas misel o slovenskem narodnem preporodu, ki so jo pa zopet sejali med ljudstvo naročniki. Naročniki so pa bili večinoma duhovniki, meščani in posvetni izobraženci, ki so hkrati bili tudi pisatelji Novic. Potem so združile vse tedanje pisatelje, ki so bili brez glasila, kamor so prispevali svoje delo. Veliko delo so storile tudi v tem, da so uvedle nov črkopis, kakor ga imamo danes, in sicer gajico. Tako so se zedinili ob Novicah slovenski pisatelji ob enotnem črkopisu, poleg tega pa se je ustvarjal še enotni knjižni jezik. Ljudstvo pa je dobilo veselje do branja in do izobraževanja. Čeprav so bile Novice ustanovljene, da bi vršile kmetijski in rokodelski pouk, je njihov pomen večji v kulturnem ožiru. Slovenci so se začeli zavedati, da slovenski jezik ni tako reven, kakor so si ga oni predstavljali, temveč da se da z njim in v njem razpravljati tudi o zadevah, ki niso bile do tedaj pri nas še predmet tiskanega razpravljanja. Uvideli so lahko, da je ta slovenski jezik celo bogat na izrazih, na besednem zakladu in da je celo zelo lep jezik. Poleg tega so Novice prinašale še pesmi. Razen nekaterih pesmi (tudi Prešeren je sodeloval) so bile večinoma pesmi bolj poučnega značaja. Glavni pesnik Novic je bil Jovan Vesel Kosceki.

Kajenje postane ugodnejše
WRIGLEY (Rigly) guma za žvečenje po
vsakem kajenju, prepreči sušenje grla.
Hladi in osvježuje.

WRIGLEY'S

A. Ozmo, Zagreb, Vialka 72/a.

mala naprava, ki se da pritrditi na vrata, okna, na omare in ki se sama od sebe sprosti ter vžge pripravljeno patrozo, tako da je zaradi hrupa takoj opozorjena vsa hiša in okolica. Seveda more odstraniti z vrst tako napravo le tisti, kdor ima ključ od nje. Če pa hoče nepoklicani odpreti le za 1 cm na stečaj vrata ali okna, se takoj oglašajo strel. Naprava je zelo priporočljiva zlasti za take naselbine, ki so daleč od krajev z orožniki, pa tudi v mestih bi nemara marsikomu ustregla, zlasti lastnikom skladišč, vinskih in drugih klet, samotnih hiš, kamor se vlomilci najraje splazijo. Iznajditelj stane na Šmartinski cesti 6 v Ljubljani.

d Pri zaprtju ali pa pri motenj v prebavi vzemite zjutraj na tešče kozarec naravnega »Franz-Josef« vodo.

d Zanimiva najdba iz starih časov. V Završki vasi pri Dupliku je posestnik J. Purgaj na svojem posestvu iskal kamen. Pri kopanju pa je nenadoma naletel na predzgodovinski grob, v katerem je našel okostje in pa žaro. Okostje je še dobro ohranjeno, pokopan pa je bil človek v čepečem položaju, kar je za naše kraje velika redkost. Način pokopavanja bi kazal, da izvira grob iz novokamene dobe, ker so takrat pokojnike v čepečem položaju pograbili v grobove; oblika žare same pa kaže bolj na takolimenovano latensko dobo. Posestnik Purgaj je takoj uvidel važnost najdbe ter je skelet zelo previdno odkopal, obenem pa je obvestil o svojem odkritju mariborski muzej. Prof. Baš se je takoj v nedeljo po dal v Završko vas ter je zanimive najdbe prenesel v mariborski muzej.

Vsak umni gospodar uporablja

HIPOLIN

ki ohranja sanosilne vse ostiske, hule in rane konj in govedi na prah, pleh, tilniku in hrstu. Cena tubi Din 25.—. Pri predplačilu zneska (lahko tudi v znamkah) poštnine prosto.

Lekarna pri »Sv. Rok«

Mr. ph. Slavko Hočevar
Ljubljana-Siška Telefon 34-51

d Sedež občine Dol pri Ljubljani prenesel je Beričevega v Dol.

d Drzen cerkveni rop. V noči od sobote na nedeljo, dne 26. februarja, je vdrl v farno cerkev pri Sv. Miklavžu pri Ormožu drzen vlomilec in izropal iz tabernaklja krásno monštranco in ciborij, ki je bil lani za birno nov. Svete hostije je raztresel po oltarju. Nepopis-

na je bila žalost faranov, ko jim je sledečo nedeljo zjutraj gospod župnik sporočil grozno vest. Ropar je ciborij podtaknil na pokopališču, kjer so ga našli v ponedeljek, za monštranco pa doslej še niso našli nobenega sledu. Verno ljudstvo z veliko skrbjo pričakuje, kaj je z monštranco in kje je ropar. Nekega osumljenca je orožništvo prišlo in upamo, da bo mogoče izslediti tudi monštraco.

d Italijanskemu konzulatu v Ljubljani. Prejeli smo več pism, v katerih se nekateri dvolastniki na italijansko-jugoslovanski meji pritožujejo nad težavami, ki jih imajo s svojimi posestvi na italijanskem ozemlju. Nekatera zemljišča dvolastnikov so menda izpremenjena v same puščave in trdnjave in je obsežna ravnina preprežena z bodečo žico. Dvolastniški les so Italijani plačevali samo po 35 lir, zemljišča, ki so jih opustošili po 5 centov za m². Od vzete zemlje plačujejo dvolastniki še vedno davke. Iid. Nekateri posestniki so zaradi takega ravnanja življenjsko prizadeti. Zato gospoda konzula najvljudneje prosimo za posredovanje pri pristojnih italijanskih oblasteh, da se mučna zadeva čimprej in prijateljsko uredi.

d Časopisne reklamacije niso poštnine proste. Ker se v zadnjem času zopet dogajajo primeri, da naročniki reklamirajo izgubljene izdave časopisov po nefrankiranih dopisnicah ali pismih, opozarjamo tem potom opetovano vse p. n. naročnike, da reklamacije že več let niso poštnine proste in se smatrajo za navadna pisma, četudi so v odprtih kuvertah.

d Usodna zamenjava v umobolnici. Vaškemu svečeniku se je omračil um, pa ga je zdravnik poslal v bolnišnico v Pakracu. Na poti ga je spremljal cerkovnik. Ko sta prišla v bolnišnico, je po ugodnem naključju ostal v bolnišnici cerkovnik namesto svečenika, ki je šel domov. Šele po 12 dneh so odkrili zamenjavo. Cerkovnik je ta čas moral uživati vse sladkosti zdravljenja umobolnih.

d Med učiteljstvom. Nad 100.000 din je v nekaj letih zmanjkalo iz blagajne učiteljskega društva v Novem Sadu. Nova uprava, ki je pred nekaj meseci nastopila, je pri pregledu blagajne ugotovila visok primanjkljaj in zadevo prijavila državnemu tožilstvu. Na zatožno klop bodo prišli vsi odborniki prejšnje društvene uprave, ker jih obtožnica sicer ne dolži vsakega posamič, pač pa jih smatra odgovorne za slabo izvrševanje odborniške dolžnosti.

Kaj je s samoupravami?

V glasilu slovenskih trgovcev čitamo pod označenim naslovom tudi sledeče:

Pred dnevi smo slišali, da se že pripravlja zakon o samoupravah. Kaj je s to vestjo? Ali se bo ta obljuba tudi izpolnila ali bo že zopet ostala le na papirju? Pa še drugo vprašanje je tu: kakšna bodo te nove samouprave in kakšne pravice bodo imele po novem zakonu banovine? Kajti tistih zakonov, ki le po done, v resnici pa nič ne prinašajo, smo že davno sili. Ljudstvo hoče danes resnično samoupravo in prav je, da hoče samo takšno, ker tudi samo takšna prinaša gospodarske koristi. Ne zaradi lepšega, temveč zaradi živih potreb ljudstva so potrebne samouprave in zato mo-

Še veliko bolj belo bo perilo,

če vzameš vedno

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

...in za namakanje ženske hvala

d Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliniške izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda pomešana z nekoliko vroče vode.

Reg. po min. soo. pol. in nar. zdr. B. št. 3543, 28. V. 26.

d Kako tihotapijo saharina. Na postaji Bistrica pri Mariboru je našel železniški uslužbenec Josip Ajd tik ob progi večji zavoj, katerega je odnesel v pisarno. Kmalu pa je prišel na postajo neznan moški ter je pri Ajdu previdno vprašal, če je bil morda najden na progi v bližini postaje kak predmet. Ko mu je Ajd odvrnil, da je zavoj v pisarni, kjer ga lahko dobi, če je njegov, se je neznanec obrnil ter odšel, po zavoj ga pa ni vož bilo. Potem so na postaji zavoj odprli ter našli v njem veliko količino saharina. Ker je bil papirnat omot ves očrnel od premoga, kaže vse na to, da je prišel saharin čez mejo skrit na tenderju lokomotive. Dobavitelj ga je potem na domenijskem mestu vrgel z vlaka; oni, kateremu je bil saharin namenjen, pa je nekoliko zamudil ter je tako prišel saharin v neprave roke. Uvedena je

rajo biti resnične samouprave, ne pa le prazna olepšava.

Nobena reč ne more biti naenkrat zgrajena v celoti in zato tudi ne pričakujemo, da bi bile kar čez noč samoupravne pravice pokrajnj popolne. Toda za neke stvari bi moglo le biti dane takoj in brez najmanjšega strahu za celoto.

Seveda pa se samouprava ne sme izvesti tako, da bi se banovinom kratkoma odredile nove naloge, ne dala jim pa tudi potrebna sredstva. Smisel samouprave ni le v tem, da ima ljudstvo v upravi sami več besede, temveč da ima tudi več besede o uporabi javnega denarja. Samouprava brez krepke denarne podlage je brez vsakega smisla.

Občni zbor Ljudske posojilnice v Ljubljani

Ljudska posojilnica v Ljubljani, r. z. z. n. z., je imela v ponedeljek, dne 28. februarja 1938, svoj redni občni zbor, na katerem je bil odobren računski zaključek za poslovno leto 1937, iz poročila predsednika prof. Karla Dermastie povzemamo, da je Ljudska posojilnica v Ljubljani že v letu 1937 izplačevala neomejeno rase stare in nove vloge. Kljub temu so se vloge v preteklem letu poravnale za nad 1.600.000 din. Vložitvi so ohranili zavodu zaupanje tudi v času najhujše krize.

Ljudska posojilnica je opravičila to zaupanje svojih vlagateljev ter jim je tudi v času največje denarne stiske šla vedno na roke. V letu 1932 je izplačala na hranilih vlogah nad 14.000.000 din. v letu 1933 nad 15.000.000 din, v letu 1934 nad 5.000.000 din, v letu 1935 nad 4.000.000 din in v letu 1936 tudi nad 4.000.000 din. V letu 1937 pa so se vlogi kot rečeno kljub temu, da je Ljudska posojilnica izplačevala neomejeno vse stare in nove vloge, povečale za nad 1.000.000 din.

Na koncu leta 1937 so znašala posojila nad

24.000.000 din, terjatve v tekočem računu nad 60 milijonov din, naložbe pri denarnih zavodih nad 31.000.000 din, vrednostni papirji 2.700.000 din, nepremičnine pa nad 11.000.000 din.

Ves čas krize so vlagatelji pokazali napram zavodu veliko uvidenost. Zaradi tega in ker je zavod vedno skrbel na likvidnost, ljudski posojilnici v času krize ni bilo treba poslužiti se zaščite. Prav tako ni znižala obrestne mere, ki je še danes za nevezane vloge 4%, za vezane pa do 5%.

Dotok novih vlog pa je posebno razveseljav v tekočem letu in to v toliki meri, da je Ljudski posojilnici omogočeno, da zopet lahko dovoljuje svojim članom posojila na vknjižbo in proti poročitvu.

Občini zbor je odobril bilanco za leto 1937 ter soglasno izvolil v upravo poleg dosedanjih članov uprave še gg.: Josipa Osana, gimnazijskega ravnatelja v Ljubljani, dr. Josipa Mala, muzejskega ravnatelja v Ljubljani, dr. Pavla Simončiča, stolnega vikarja v Ljubljani, in Ivana Kebra, posestnika in župana v Dev. Mar. v Polju.

sedaj preiskava, ker je najbrž po navedeni poti prišlo že veliko saharina čez mejo.

d Uredbe o državni tiskarni, po kateri bi dobila državna tiskarna monopol nad izdajo šolskih knjig in zvezkov, je prosvetni minister sklenil umakniti. Če bi se uredba uveljavila, bi bile mnoge knjigarne v vsej državi brez zaslužka, odnosno bi morale propasti, ker bi državna tiskarna uživala prednostn položaj. Zastopniki tiskarskih in knjigarskih podjetij so dokazali ministru prosvete, da bi imela država več zgube na davkih, če propadejo zasebna podjetja, kakor pa bi bilo čistih dohodkov od državne tiskarne. Uredba bo doživela sedaj ponovno nekaj sprememb, nakar bo šele prihodnje leto predložena v odobritev. Najbrže bodo tudi takrat morala zasebna podjetja stati na straži in preprečiti monopolizacijo šolskih knjig in drugih učil v delokrogu državne tiskarne.

IZ DOMACE POLITIKE

d Minister dr. Krek je govoril te dni po radiu našim izseljencem o zunanjem in notranjem političnem stanju in Jugoslaviji ter končal svoj lepi govor takole: Jugoslaviji je postala tako za vsa soseščino dober in zanesljiv pogodbenik, prodajalec in kupec. Kot taki so se Jugoslaviji odprla tržišča, ki so poprej bila zaprta. Jugoslovanski gospodarstvenik ima nov ugled, jugoslovansko blago dober glas in zato pravo ceno, Jugoslavija pa visoko dobičkonosen in poslovni zaključek. Samo v poslednjem letu je Jugoslavija imela skoraj milijardo dinarjev več dohodkov, kakor se je predvidevalo. V živahnem valovanju evropskih političnih borb je Jugoslavija danes zaželeni otok miru, reda in napredka. Naša edina skrb naj bo, da bo vzveto tudi še povsod tam, kjer ji naše napake ali tuje ovire doslej niso dale pravega življenja. Z bratskim razumevanjem, medsebojnim potrpljenjem in širokogrudno slovansko ljubeznijo bomo dosegli tudi to.

d V narodni skupščini nadaljujejo s proračunsko razpravo. V minulem tednu so pretresali proračune prosvetnega, notranjega in vojnega ministrstva, ki so bili po več ali manj burni razpravi z veliko večino odobreni. Opozicijski poslanec Rasevič se je nekaj časa zaletaval v našo narodno vojsko, a ga je vojni minister krepko zavrnil in se bo Rasevič moral za svoje izmišljotine zagovarjati pred sodiščem. Posebno lepo je bilo poročilo ministra

dr. Korošca o našem notranjem položaju, ki je zlasti poudarjal veliko skrb sedanje vlade za srečno rešitev hrvatskega vprašanja.

d Med mariborskim delavstvom prevladujejo rdečkarji. Pri nedavnih volitvah obratnih zaupnikov v Mariboru so dobili kandidati soc. demokratov 84, lista nacionalistov 15, Jugosl. strokovne zveze 11 in ZZD 3 zaupnike.

d Zagrebski pravoslavni metropolit Dosi-
tej ter dalmatinski pravoslavni škof Irinej,
zelo znana iz časa bojev proti konkordatu,
nista več člana pravoslavne sv. sinode. Na
njuno mesto sta izvoljena skopski mitropolit
Josip in banatski episkop Vikentij.

d Nov zagrebški časopis. V Zagrebu je začel izhajati tednik »Nezavisnost«, ki nastopa proti politiki HSS in dr. Mačku. Kot odgovorni urednik je podpisani dr. Dragan Hrvoj, med sotrudniki pa so dr. Protulipac, dr. Prebeg, dr. Lukas, bivši predsednik Hrvatske matice, dr. Vranešić, bivši preds. zdravniške zbornice in drugi.

d Banski svet avrske banovine se je bavil tudi s širokimi samoupravami, katere je obljubila vlada dr. Stojadinovića. Člani banskega sveta bodo izglasovali posebno resolucijo, v kateri bodo zahtevali samouprave.

d Volitve obratnih zaupnikov na Jesen-
cah. Volivnih upravičencev je bilo 3709. V od-
stotkih znaša udeležba 97%. Oddanih je bilo

Dober skus

je posebna prednost odvajalnega sredstva Darmol. Vrh tega deluje milo in brez bolečin. Zato uživajo odrasli in otroci radi Darmol.

Reg. Sup. 2
02/1994/10

3695 glasov, od teh 28 neveljavnih. Glasovi so razdeljeni takole: zeleni (Zveza združenih delavcev) 275, beli (Jugoslovanska strokovna zveza) 719, plavi (Narodna strokovna zveza) 828, rdeči (socialisti) 1609.

NESREČE

d šest delavcev je utonilo. Pri Bosanski Rači blizu Sremske Mitrovice se je oni petek dogodila strašna nesreča, pri kateri je utonilo pet ljudi. Majhen brod, s katerim so prevažali po Savi drva, se je začel sredi reke natovarjati s potapljati in z njim vred pet delavcev, ki so brod spremljali. Brod se je potopil tako naglo, da redki ljudje, ki so se takrat nahajali na bosanski strani Save, niso mogli dobiti v pravem času čolnov, s katerimi bi pohiteli nesrečnikom na pomoč. Vseh pet delavcev je utonilo.

d Padel je z drugega nadstropja. V neki hiši v Ljubljani stanuje več mlajših dijakov, ki so se igrali razne skrivalnice in druge igre. 14letni dijak Jože Peterlin, doma iz Podboršta pri Komendi, se je skril v okno v drugem nadstropju. Njegov »lovilec« ga je tam zasledil ter ga zagrabil. To je Peterlina tako presenetilo, da je omahnil in padel z drugega nadstropja na dvorišče ter obležal s hudimi notranjimi poškodbami.

d Avto je podri kolesarja. Na pustni torek zvečer ob 8 se je zgodila blizu škofjeloškega kolodvora, na popolnoma ravni, sedem metrov široki cesti, ki veže kolodvor z mestom, huda avtomobilska nesreča, in sicer prav nasproti skladišča za les, ki je last Josipa Vebra. Ravniharjev šofer Ivan Novinc se je odpehjal z enim izmed Ravniharjevih avtomobilov na kolodvor po nafto. Bil je že blizu kolodvora. Tu je hotel prehiteti Homana Alojzija, posteljni-

Vse se oborožuje in pripravlja za novo vojno. Slika nam kaže pogled v tovarno, kjer izdelujejo velikanske dalekonošne topove.

škega sina iz Podpurfelce. Novinc pa je vodil avto tako nespretno, da je podrl Homana, ki se je vozil na kolesu, se zaletel v kup gramoza in nato še v brzojavni drog, katerega je skoraj prelomil. Avto, ki se k sreči ni vnel, se je ustavil šele v jarku poleg ceste, precej razbit. Novincu in njegovemu spremljevalcu se ni nič hujšega zgodilo. Drugače pa je bilo s Homanom. Tega je silen sunek vrgel s kolesa s tako silo, da je obležal ves krvav in pobit. Kolo je popolnoma zdrobljeno. Poklicali so ljudi, ki so Homana takoj spravili na Vebrov avtomobil. Veber je Homana takoj odpeljal v ljubljansko bolnišnico.

d Oblekca se mu je vnela. V Nezbišah pri Pristavi pri Celju se je pripetila strašna nesreča. Šele dve leti stara hčerka Otoperec Frančiška se je grela pri štedilniku. Oblekca se je vnela in otrok je bil kakor živa plamenica. Domači, ki so bili zbegani, so brž strgali z otroka oblekco, vendar pa je otrok že dobil hude opekline po vsem telesu, posebno pa na trebuhu. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

d Razne nezgode. Pri smučanju si je zlomil nogo v Breznem pri Hrastniku 12 letni Kozofo Drago. — V Novi cerkvi pri Celju se je pri podiranju dreva hudo poškodoval 30 letni posestnikov sin Blazinšek Martin. — V Gozdu pri Sv. Duhu nad Solčavo si je zlomil nogo delavec Tisavnik Peter.

d Dva gospodarja pogorela. Na Gaberniku v občini Zgornja Poljskava je nastal požar, ki je uničil vse imetje dveh posestnikov. Gorjeti je začel kup smrekovega dračja, ki je bil naložen za gospodarskim poslopjem posestnika

Oglas je reg. pod S. Br. 181 od 1. III. 1937

Ivana Rebernika. Takoj je ogenj zajel tudi hlev in stanovanjsko hišo, potem pa je preskočil še na 25 korakov oddaljeno imetje Rebernikovega sosedu posestnika Janeza Golenca, kateremu je požar prav tako uničil hišo in gospodarsko poslopje.

d Požar v župnišču. Starodavno župnišče v Belih vodah nad Šoštanjem je zadela huda nesreča. Vnele so se saje v dimniku, ki je bil zgrajen po starinskem načinu s lesenimi tramovi nad zidom, pa je zaradi tega ogenj prešel na ostreže, ki je začelo goriti z visokim plamenom. Ogenj je prvi opazil organist Martin Mikec. Ker je bila streha krita s škodljivimi, ni bilo mogoče gasiti in je škoda zelo velika. Zgorel je namreč tudi živež in razno orodje, ki je bilo shranjeno na podstrežju.

d Juho je prevrnil nase. V Dobrovecih pri Hočah se je pripetil žalosten dogodek, katerega so povzročile nenavadne okolnosti. Služkinja pri posestniku Avguštinu Petru je pazila na 1 leto starega gospodarjevega sinčka Tončka. Ko je šla opoldne k obedu, je posadila otroka poleg sebe na stol ter mu nalila skoraj vrelo juho na krožnik. Otrok pa je nenadoma prevrnil juho nase ter se tako opekkel, da je čez pet dni umrl.

d Mina se je razletela. Na poti od nove ljudske šole v Kranju do Primskovega popravljajo občinski delavci kanalizacijo. Pri izkopavanju jarkov sta se pripetili v zadnjih dveh dneh kar dve nesreči. Ono sredo dopoldne se je ponesrečil I. Jenko s Primskovega, kateremu je padel na glavo težak kamen, ko je delal v 5 m globokem jarku, in mu prizadel težko poškodbo. Kmalu nato pa je v istem jarku pri razstreljevanju z mino doletela težka nesreča 53 letnega delavca Jožefa Zupana iz Klanca. Ta je zažgal dopoldne že dve mini, nato pa je zažgal še tretjo. Domnevajo, da se tretja ni vžgala o pravem času, zato je Zupan šel pogledat. Prav tisti čas pa je mina eksplodirala, da je razstrelivo in gramoz zagnalo Zupana 3 m nazaj. Nesrečni Zupan je dobil težko poškodbo na glavi.

Resna beseda tovarišem

(Dopis z dežele.)

Da je tov. Sinkovec v Domoljubu pod gornjim naslovom povedal resnico, je gotova stvar in mislim, da bo vsak kmet pritrldil. Med pogovorom v družbi kmečkih mož sem te dni omenil gornji dopis, in ker je bil »Domoljub« ravno pri rokah, sem ga glasno prebral. Ko končam, je takoj prijemal ugleden možakar: »E, kmet ne bo nikdar nič dosegel, ker ga gospoda povsod odrine in k tlom tlačijo. In pogovor se je razvil in postal zanimiv, četudi ni tolmadžil nič novega.

Vsi možakarji so bili mnenja, da bi sicer organizacija nekaj pomenila, če bi bila res organizacija in bi imela v vodstvu ljudi, ki bi se resnično zavzela za kmeta. A tako pa nima pomena in je najbolje, da organizacijo pusti pri miru, ter se brišga samo zase in svoj grunt.

Ko pa se ni je zdelo, da je čas, da tudi jaz nekaj pripomnim, sem skoro predzno zakričal: »Bude gorenjska, vedno eno pojeite in samo zabavljate, skoraj da to zabavljanje znate že na pamet, če pa ga vi še ne znate, ga bodo znali vaši otroci, ako jim ne bodo drugi doobrili, da to ne sme biti narodna pesem, četudi je morda poje precej naših kmetov. Biti pa zato ne sme, ker ni lepa in tudi ne potrebna, ker marsikaj bi se dalo drugače urediti, da ne bi bilo treba godrnjati nad gospodo. Resnica je, da ne bo gospoda uredila kmetu vsega, kar za urejeno življenje potrebuje, saj to tudi ni njena dolžnost. Ako bo kmet organiziran, si bo vse lahko uredil sam ter mu ne bo treba čakati na milost in nemilost drugih stanov. Pa pravite, da bi organizacija bila dobra, če bi imela ljudi, da bi jo vodili. Vse to že imamo, manjka samo vas, da sivar podpreta, ter daste organizaciji moč. In take stvari izjavljate vi, moške, ki ste vplivni v kraju. Kako bodo potem razumeli drugi, ki poslušajo in se ravna po vaših zvedih? Ali ni to žalostno? Ali ne veste, da vi tlačite kmeta k tlom, da ste vi in vam enaki vzrok, da val kmetje niso organizirani in ker niso organizirani, nimajo moči in ker nimajo moči, niso zmogli dela, tistega dela, ki ureja in rešuje kmečko vprašanje. Kje je krivda: ali pri gospodi, ali pri kmetu? Cisto gotovo, da več pri kmetu. Če se bolj opevamo lepoto, značajnost, načelnost in etno kulturo kmečkega človeka in ga še bolj

povišujemo nad druge stanovce, ne bo vse skupaj kmetu nič pomagalo in živel bo v borbi za obstoj iz dneva v dan vse do tedaj, da bo sam nastopil in si uredil gospodarstvo tako, da bo dalo možnost življenja kmetu in po kmetu vsem drugim stanovom.

Vsega nam je Bog dal Slovincem, a mnogi med nami so zbegana bitja, ki ne znajo, ali bolje rečeno ne marajo vse te dobrine tako izrabljati, da bi nam bilo, če ne najbolje, pa vsaj človeku primerno živeti!

Ko sem videl, da mi ne zamerijo, ker sem se pokazal bolj grobeja, in je tudi vaški veljak prižgal pipo dalj časa kot običajno, ker je namreč več pozornosti obračal menil kot pa pipi, sem nadaljeval bolj mirno:

»Poglejte možke, kako ponesal sti na svoje grunte, govorite najraje o zemlji, o živini in hlevih. Kako ponosno in razkoračeno stopi gospodar sredi dvorišča ter gleda za svojim sinom, ko zavija z dvorišča z vpreženimi konji. Ko pa za vogalom poče z bičem, takrat je njegova sreča največja. — Z veseljem stopi za delom in se trudi za grunt in otroke. Da, za grunt in otroke, za ono, kar ima najraje. — Prizadeva si, da grunt obdrži, da ga izboljša ter zapusti sinu bolj urejenega. Torej za grunt in za sina dela; hoče za jamčiti gruntu obstoj, sinu pa lažje in lepše življenje na njem. Razumljivo — on hoče dobro, ker je dober, a vprašanje je, če bo zadostovalo, da je dober in če bo s to dobroto in delom na gruntu grunt in sina utrdil, da jima bo obstoj gotov.

Ali nista v nevarnosti grunt in sin zato, ker oče-gospodar gleda in skrbi samo za gospodarstvo med mejniki svojih parcel? Ne zaveda pa se, da so te parcele majhni razori velikega narodnega grunta in da je on solastnik ogromnega veleposessva, za katerega gospodarstvo pa se ne zmeni. Resnično, za življenje je grunt prvi, a za obstoj grunta je vprašanje drugotno, to je »kmečko in socialno vprašanje«. Kmečko vprašanje pa bo reševala Kmečka zveza in Kmečka zbornica. Kako bo reševala, to je pa odvisno od vas, dragi kmečki možke in tantje. Nikdar ne rečimo, kako gospodarijo, ampak, kako gospodarimo! Lipar, Komenda.

NOVI GROBOVI

d Prah boste tudi vil v Poljanah je umrl fin. inšpektor v p. Alojz Armelini. — V Dobu pri Domžalah je preminula žena dobskega cerkovnika in mati g. Antona Cerarja, župnika v Bazovici pri Trstu Katarina Cerar. — V Celju je zapustila solzno dolino nadučiteljeva vdova Jospina Šrihar roj. Hofbauer. — Na Jesenicah so pokopali upravnika carinarnice Miho Copo. — V Monsu pri Bruslju v Belgiji je odšel v večnost Slovenec, rudarski tehnik Mihel Glaesener. — V Mošnjah je zaspal v Gospodu 58 letni oskrbnik Jurij Logar, brat uslužbenca Jugoslov. tiskarne. — V Studencih pri Mariboru so djali v grob Marijo Kramaršič roj. Stupar. — V Marenbergu je odšel h Gospodu po večno piščilo Ferdinand Lukas. — V Prečni pri Novem mestu so pokopali Martina Mišiča. — V Pretržu pri Moravčah je mirno zaspal v Gospodu Ivana Mal roj. Pelc, mati g. muzejskega ravnatelja v Ljubljani. — V Farni vasi pri Prevaljah je umrl železnopokojenec Ivan Pučelj. — V Ljubljani so umrli: Lovro Kolenc, Franc Lenassi, posestnik in tovarnar Peter Kosler, poštni podurad. v p. Josip Medved in vdova čevljarskega mojstra Neža Potokar ter zvičnik drž. železnice v pokopju Jernej Jeras. — Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

RAZGLED PO SVETU

AVSTRIJA

s Nekaj podrobnosti o zadnjih dogodkih. Narodni socialisti so hoteli napraviti Gradec za glavno mesto svojega gibanja, kakor je München sedež narodno socialističnega gibanja, ker je vodstvo stranke na Dunaju po njih mnenju premalo odločno. S svojim nastopom so hoteli oslabiti vtis Sušnikovega govora ter dokazati, da so v Avstriji že nastale nove razmere. Sušnik pa je z odločnim nastopom vse njih nakane preprečil. Prevzel je osebno vso oblast na Štajerskem, nastopil proti notranjemu ministru Seyss-Inquartu ter poslal na Štajersko toliko zanesljivih čet, da so morali narodni socialisti kar odnehati. Njih položaj je zaradi ponesrečenega puča precej oslabljen in potrebovali bodo mnogo časa, da se zopet opomorejo. — Nemški listi pa pišejo, da ne bo dolgo, ko bo tudi v Avstriji zavlada hitlerizem. — V St. Vidu v Podjunj na Koroškem so pokopali Grubelnikovo mater. — Na Zelinjah so pokopali Tiskarico iz Štriholca. — V Štebenu pri Globasnici je odšla v večnost Ruprechtova hči Mica, ki je umrla za zastrupljenjem krvi. — V Spodnjih Krčanjah so našli v gozdu zmrznela 70 letnega starčka Kašparja. — Srednje šole in vseučilišče na Štajerskem so zaradi hitlerjevskih izzivov začasno zaprte.

ITALIJA

s To in ono. Pred dnevi sta bila umeščena kot nova župnika g. Filip Kavčič, ki je svoj čas služboval v Črnem vrhu in je bil potem okrog dve leti na jugu, za Deskle in g. Bernard Spacapan za Brestovico. — Pred časom smo v veliko radost našega ljudstva poročali, da bo v Gorici začel izhajati z novim letom verski list »Sv. gora«. Goriški nadškof je pozneje v svojem uradnem mesečnem listu najavil, da bo list pod naslovom »Svetogorska kraljica« izšel v pričetku januarja. Marec je že tu, a zaželjena mesečnika pa ni nikjer. Poučili smo se na merodajnih mestih in izvedeli, da so nastale težkoče zaradi obsega lista. Zaradi teh in drugih neprilik sta se odtegnila tudi oba gg. urednika, ki smo jih pred časom imenovali: g. dekan kanalski msgr. V. Bele in g. župnik podgorski Stanko Stanič. — V Hrenovicah pri Postojni je v fari devet gostiln. V nekaterih se pleše in popiva brez meje. Prebivalstvo pričakuje, da se bodo upoštevala njegova čuvstva, da vsaj v postu preneha v gostilnah divji ples. — 19 letni Jožef Trampuš, ki je stanoval na Goriškem Gradu, je našel še nerazstreljeno bombo. Brez premiseka se je lotil izpraznjevati. Pri tem je zarjavil stroj eksploziral in nesrečnega fanta razmesaril do smrti. — V Trstu so pred kratkem zelo svedeno sprejeli znanega letalca Stopanija, ki se je ponesrečil ob povratku iz Amerike. Bil je edini od posadke, ki se je rešil. Stopani se je preje pisal Stopar, govori slovensko, dočim njegov oče sploh ni znal italijanskega jezika. V Italiji je Stopani dosegel kot letalec že mnogo časti. — V Oslavju pri Gorici je umrl 74 letni ugledni posestnik Jože Klanjšek. — Oblasti so zadnje dni razglasile po uradnih listih, da je bilo občini Col priznana častno mesto, da ima sorazmerno največ otrok. Prebivalstvo občine šteje 2061 duš. V občini je 65 družin, ki imajo več

kot pa sedem otrok. Teh 65 družin je rodilo vsega skupaj 542 otrok, kar znaša več kot pa četrtino vsega prebivalstva v občini. Verjetno je, da bo colska občina sploh na prvem mestu vse italijanske kraljevine in bo za to dobila posebno odlikovanje od države, ki deli menda nagrade onim občinam, ki so se odlikovale v »borbi za zibelke«.

RUMUNIJA

s Huda železniška nesreča. Šele sedaj so prišle v javnost nekatere podrobnosti o strašni železniški nesreči, ki se je pripetila pri Temešvaru v bližini jugoslovanske meje že dne 27. februarja. Listi o njej niso smeli ničesar poročati. Radio postaje so molčale. Tudi v inozemstvo so prišle le skope vesti o obsegu te nesreče. Proti Temešvaru je vozil ekspresni vlak z veliko brzino. Pri Vogtinu v bližini Temešvara je zadel v polni vožnji v osebni vlak in se zaril vanj s tolikšno silo, da sta se lokomotivi druga v drugo naravnost zajedli, medtem ko so bili poštni vagoni, prvi vagon ekspresa in prva dva vagona osebnega vlaka dobesedno zmečkani. Tudi ostali vagoni obeh vlakov so bili razdejani, a ne tako, kot prvi štirje. Ker sta bila oba vlaka polna potnikov, je nesreča povzročila naravno strahotno razdejanje. Izpod ruševin vagonov so potegnili 65 mrtvih in dvajset hudo ranjenih, o katerih je malo verjetno, da bodo ostali pri življenju. Laže ranjenih pa je na desetine. Organizirali so takoj pomoč iz Temešvara in hitra reševalna dela so marsikateremu rešila življenje. — Oblasti preiskujejo, kako je nesreča nastala in kdo nosi odgovornost za tolike človeške žrtve.

POLJSKA

s Lep zgled za učečo se mladino. Starši so se stepli na tako imenovanem roditeljskem sestanku v neki poljski šoli v Lodzu. Na mesto o vzgoji so se začeli razgovarjati o politiki in sicer tako vneto, da so enega ubili, devet hudo 27 pa manj ranili. Vse pohištvo v šoli so razbili na drobno. Vsekakor vzpodbuden zgled za učečo se mladino! — Tudi pri nas »rediteljski sestanki« niso vedno to, kar bi morali biti za verni slovenski narod, čeprav se ne končajo s tepežem...

NEMCIJA

s Krivično preganjanje katoliške duhovščine. V Markwitz blizu Radebuhla v Nemčiji je župnik odpustil cerkovnika, ker je kradel cerkveni denar. Cerkovnikova hči se je hotela nad župnikom maščevati. Ob priliki neke družbene zabave, ki se je je udeležil tudi župnik, je nalašč padla župniku v naročje, nato pa takoj zapustila zabavo in ga ovadila. Oblast je župnika zaprla in ga obsodila na štiri leta zavoljo nemorainosti. Kmalu nato se je dekle ponesrečilo in na smrtni postelji izpovedalo, da si je zoper župnika vse izmislila na očetovo željo. Na podlagi te izpovedi so župnika izpustili in cerkovnika zaprli. — Kardinal Bertram je zahteval, da oblast krivico popravi v časopisih. Odgovorili so mu, da bo to izvršeno po radiu. Res so to izvedli

toda ob 5 jutraj, ko radia navadno nihče ne posluša.

s Proti sramotenju duhovščine. Monakovski kardinal Faulhaber je izdal pastirsko pismo, v katerem vsem vernikom prepoveduje branje časopisov in revij, ki objavljajo za katoliško duhovščino sramotilne članke in spise. Kardinalovo pismo je bilo v nedeljo prebrano po vseh katoliških cerkvah. Kardinal pravi med drugim v svojem pastirskem pismu: »Sovražniki Cerkve se trudijo, da bi katoliško vero z razširjanjem obrekovalnih in sramotilnih spisov porušili in čast duhovščine umazali. Ko so vsi dosedanjí poskusi, z nasiljem omajati temelje krščanstva, propadli, se je sedaj začela borba z umazanijo obrekovalnega duhovščine. Po predpisih konkordata, ki ga je nemška vlada podpisala, ima duhovniška obleka pravico do istega spoštovanja, kakor obleka nemške armade. — Gorje narodu, ki ne spoštuje božje besede in dovoljuje sramotenje svoje duhovščine!« V svojem pastirskem pismu prepoveduje kardinal vernikom tudi naročanje gotovih narodno-socialističnih spisov, ki so se v umazani borbi proti krščanstvu najbolj izkazali.

TURCIJA

s Balkanska zveza se bo pokazala nekega dne v popolnosti. Na kosilu v čast članov BZ v turški Ankari je imel državni predsednik Kemal Atatürk pomemben govor o BZ. Ugotovil je, da je BZ vsak dan bolj čvrsta. Prepričan je, da se bo BZ, ki nas danes še ne more popolnoma zadovoljiti, pokazala nekega dne v svoji popolnosti, da se bo svet začudil. Mnogo zaslug za utrditev BZ so si pridobili tudi novinarji iz balkanskih držav. Potrebno je, da se politično sodelovanje balkanskih držav utrdi še s sodelovanjem na gospodarskem in kulturnem polju.

ANGLIJA

s Mežnarji štrajkajo? V angleških protestantskih cerkvah nameravajo starodavno zvonjenje tako imenovanih »kariljonov« (skupine do čez sto zvonov od malega, ped velikega zvončka pa do največjega, večtonskega orjaka) odpraviti in uvesti kovinaste plošče ali zvočnike. Tej nameri so se uprli ne morda zvonarji, ki zvonove vlivajo, marveč mežnarji, ki cenijo svoje zvonjenje kot veliko umetnost. Z njimi je potegnulo tudi ljudstvo, katero si cerkva brez zvonov in pravičnega zvonjenja ne more predstavljati. Ko so mežnarji zagrozili s štrajkom proti nameravani novotariji, jih je ljudstvo podprlo. Najbrž bodo mežnarji zmagali.

DROBNE NOVICE

Lani se je na Dunaju rodilo 10.000 otrok, umrlo pa je 25.000 prebivalcev.

10.342.000 brezposelnih imajo Združene države v Ameriki.

Nebotičnik z 200 nadstropji hočejo zgraditi v ameriškem Chicagu.

250.000.000 dolarjev za podporo brezposelnih je določila ameriška vlada.

10.000 km² zemlje je pod vođe v južni Kaliforniji (Amerika).

Celo vrsto novih šol za letalce je dobila zadnje čase Italija.

Umrl je ob Gardskem jezeru znani italijanski pesnik in politik Gabrijel d'Annunzio.

PO DOMOVINI

Vinarski sestanki

o Novem mestu

Z ozirom na predstoječo obnovo vinogradov ter najboljše in uspešnejše vnovčevanje vinskega pridelka, sklicuje vinarska podružnica v zvezi z vinarstvom in kletarsko zadruzo v Novem mestu na dan 13. marca t. l. vinarski zbor v Novem mestu, s pričetkom ob 10 dopoldne. Pri tej priliki se bodo obravnavala zlasti vprašanja vinogradniškega zadrugištva, najvažnejša vprašanja in pogoji nove obnove vinogradov, izbira in odbira najprikladnejših trtnih sort in dobave ter pocenitev neobhodno potrebnih sredstev za obrambo vinske trte pred boleznimi in škodljivci.

Omenjenega dne se že ob 9 prične občni zbor vinarske podružnice, katerega naj se udeležijo zlasti vsi dosedanjši člani, vabljeni pa so tudi vsi drugi vinogradniki. Takoj za občnim zborom vinarske podružnice pa se prične občni zbor vinarske in kletarske zadruge, na katerega se vabijo vsi doterajski vinogradniki novomeško-mokronoškega vinogradniškega okoliša. S tem občnim zborom je združena vinogradniška razprava z važnim vinarsko-zadrušnim in vinarsko-strokovnim predavanjem, kjer se bodo obravnavala vsa za vinogradnike najbolj pereča vprašanja. Z ozirom na veliko važnost te razprave pa pričakujemo tudi prav številne udeležbe. Kraj zborovanja: Velika dvorana Prosvelnega doma. Weble.

Ne držite denarja doma!

(Dopis.)

Hvala Bogu in našim močnim voditeljem, denarna kriza je za kmete končana. — Dobro vemo, kdo je zakrivil in tudi to vemo, da bi je takoj v začetku lahko ustavili z malimi sredstvi. Zdi se, da je nasprotnik našega kmeta nalašč zavlačeval rešitev krize zato, da bi podeželske hranilnice zgubile in zato, da bi ljudstvo zgubilo zaupanje do naših voditeljev. Sedaj je krize konec. Kaj pa sedaj? Tole si zapomnimo kmelje:

1. Ne držimo denarja doma. V cerkvi slišimo pridigo: Ne zbirajte si zakladov, da jih tatovi ne

ukradejo. Tatovi, roparji in druga brezposelna sodrga bo iskala denarja po hišah. Zvedeli bodo, kdo drži denar doma. In elišali in brali bomo o tatvinah in ropih tu in tam. Vlagatelji, vaša korist bo, da ne držite denarja doma.

2. Zaupajte svoj denar svoji domači hranilnici. Ne dvigajte denarja brez potrebe! Tudi ga ne nosite ven iz fare v mesto. Vaš denar je v domači hranilnici prav tako varen, kakor v mestnih bankah, če še ne bolj, ker vam jamči za vsak dinar ne samo hranilnica sama, ampak vsi člani-posestniki z vsem premoženjem in to po zakonu. Denarna kriza se pred 6 leti ni začela na deželi, ampak v velikih mestih. Odtod je nujno prešla tudi na deželo.

3. Če svoj denar zaupate domači hranilnici, je to vaša korist. Hranilnica bo zopet mogla dati posojilo po potrebi. In če hranilnica naredi kaj dobička, more tudi podpirati razne dobre namene v domači občini. V primeru nesreče pri požaru, ali pri živini bo časoma samo domača hranilnica vam lahko nudila prvo pomoč, kakor se je to godilo pred krizo. Ako pa nesete denar v banke, nimate domačini od tega nobene koristi. Kmet.

Pogled v Haloze

Haložani so iskani in hvajleni delavci, ki živijo od dnevnega zaslužka, največ po vinogradih. Povsod blizu in daleč hodijo na delo tako moški, kakor ženske, da ei zaelužijo skromen kosček kruha. Kdor zaradi slabotnega zdravja ne more na težje delo, ostane doma brez kruha. Haložan rad dela in bi šel na javna dela celo za »kovača« na dan. Zato kliče vsem, ki se jih tiče: »Dajte nam dela!«

Leta 1936 je napravil sneg v haloških sadovnjakih ogromno škodo, saj je skoraj pol drevja polomil. Okrajni kmečki odbor v Ptujju je nabavil 200 sadnih dreves, kar je kaplja v morje. Prosimo še banovino, naj pripeva k obnovi sadovnjakov v Halozah!

Strahna beda, ki je zadela Haloze, je bila vzrok, da so ljudje posekali stoletne hraste, bore, kostanje in orehe, ki so viharje zadrževali. Tujci

so si polnili žepe, domačin je dobil neredko za les komaj toliko, da je plačal vožnjo in delavce. Da Haloze ne postanejo v doglednem času Kras, naj odločujoči činitelji mislijo na urejeno pogozdovanje.

Dev. Mar. v Polju. Ravnateljstvo državnih železnic v Ljubljani tem potom še enkrat prosimo, naj se pri ureditvi poletnega voznega reda blagohotno ozira na želje vsega prebivalstva od Dev. Mar. v Polju tja do Litije in še dalje. Želje so naslednje: 1. Vsi osebni vlaki naj imajo postanek na vseh postajah. 2. Lokalni vlaki (rezerva) naj vozijo do Litije. Zelo važen v tem pogledu bi bil lokalni vlak, ki bi šel zjutraj iz Litije pred šest, tako da bi bil okrog pol sedme že v Ljubljani. Tako bi prišlo delavstvo, ki vstopa na vseh postajah od Litije do Polja, pravočasno na delo v Ljubljano, obsavski prebivalci pa bi lahko že v zgodnjih jutranjih urah postavili svoje pridelke na trg. Osebni vlaki, ki prihaja po 7. v Ljubljano, bi se tako razbremenili. Splošna želja je tudi, da bi en lokalni vlak vozil iz Ljubljane proti Litiji okrog 10. dopoldne in da bi prišla rezerva iz Litije v Ljubljano vsaj ob pol 3. popoldne, kakaj samo tako je okoliščanom mogoč pravočasni prihod v gledališče, v kino in k drugim prireditvam. Zelo bi bilo bližnji in daljnji okolici ustrezno, da bi rezerva vozila iz Ljubljane proti Litiji okrog 11. zvečer. To so seveda skromne želje. Najbolj nujno je za enkrat to, da bi se ustavili vsi osebni vlaki na vseh postajah in da bi vozila prva rezerva iz Litije v Ljubljano zgodaj zjutraj. Glede potrebe postanka osebnih vlakov na vseh postajah smo že na tem mestu nekaj povedali. Danes naj še poudarimo, da osebni vlaki vozijo tudi pošto in so zato vsem obsavskim vasem najboljša zveza za hitro dopisovanje.

Studenec pri Sevnici. Umrl je po dolgem bolehanju posestnik in gostilničar Ivan Pirc, oče našelnika tukajšnje gasilske čete. Bil je zaradi svojega mirnega značaja splošno priljubljen. — Preureditev banovinske ceste skozi Studenec še vedno ni popolnoma dovršena. Prav tako v slabem stanju je tudi občinska pot, ki vodi iz vasi preko Laz do Impoljskega potoka. Naj merodajni činitelji poskrbe čim prej za izboljšanje.

Prežganje. Z ozirom na trditve v zadnjem dopisu »Domoljubca« iz naših krajev, izjavljamo: Akcijo za razkomasacijo je podpisala večina davkoplačevalcev. Sedaj res nekateri preklečujejo, kajti prišla da bo kruzica, ki je podpisniki ne bodo

RAZNO

L. Ganghofer:

67

Martinij kloster

Roman iz začetka 12. stoletja

Poslovenil Blaž Poznič

Tedaj se je razlegel iz čumnate krik, igralna deska je zaropotala in prevrnjeni stol je treščil na pod. Henink je omahnil v družinsko sobo, in Ajlbert je planil za njim s kositrno ročko v zamahu, da bi jo vrgel za bratom. Hrupno so se vrgli drugi med oba. »Pustite, me, pustite me!« je hropel Ajlbert. »Zgrabim ga za vrat! Goljufal je pri igri, dal mi je korec in je s komecem odrival kocko!«

»Lažeš!« je vreščal Henink. »Le kar sem k meni, da ti jih naložim po bulicic!«

S težavo so brzdali bratje oba pijanca. Reka se je prikazala na pragu svoje čumnate, se zopet obrnila in zaloputnila duri. Peneč se od jeze je ošteval gospod Vace oba pijanca.

»Naščun nanju farja!« se je zasmejal Rimiger. »Naj jima zapridiga o bratovski ljubezni in o poštenosti!«

Hrupno so se zasmejali in gospod Vace je prikimal. »Prav imaš, fant, tako bo far saj za nekaj dober.« Odpel si je ključ s pasa. »Pojdi ponj in če le črhne, ga suni pod rebra.«

Rimiger in Otloh sta odhitela, gospod Vace je pa začel oštevati znova. Glas mu je ohripel, stakajoč se je prijel za glavo, stopil k mizi in dvignil majoliko. Kar je planil Otloh v sobo: »Oče, oče! Vrata so bila dobro zaklenjena, toda luknja je bila prazna.«

Gospod Vace je izpljunil medico, ki jo je imel v ustih, in je zastrmel v sina. Potem je stresel z glavo,

odkrehnil plapolajočo svečo z lestencevega oboda in planil skozi vrata. Ko krdele volkov so vdrlj za njim sinovi, tudi Henink in Ajlbert, kakor bi se bila mahoma iztreznili. Dospeli so v podzidje. Med odprtimi vrati v pokorilnico je stal Rimiger, bled, in jecljal: »Far in fanté, oba sta ušla, kakor bi bila zletela skozi stene!«

Gospod Vace ga je pahnil stran in posvetil v prostor; toda videl je samo gole stene in gnlo slamu. »Njegov patron«, je zabebljal, »njegov patron mu je pomagal!« In ob tem čudežu je zatrepetal.

Zamolilo je završelo okoli hiše. Ali je bil sunek vetra, ali je bil dež, ki je začel padati? Po dolini in jezeru, po vseh gorah je lilo v nevidnih curkih. Oster veter, ki je ponehaval in se zaganjal, je bičal hišne curke.

Po kolovozu, ki se je vil nad senavskimi pologi, so stopali vsi štirje ljudje, ki so bili zapustili ribičevo hišo. Vilho je hodil prvi; Rudlib je bil slekel lodnato kamizolo in ovil toplo sukno Rotici okoli glave in ramen; kazalo je, da dekle dežja nič ne čuti, pri hoji se je nasmajala na Rudliba, ki ji je pomagal in jo podpiral, kjer je le kaka zapreka ovirala pot. Senaver je stoal; v temi se je oziral čez črne pologe, proti svojem ugradu in hiši. Dež mu je bil v obraz in z vzdihom se je obrnil v stran. »Ti moj ljubi dom, bojim se, da te ne bom nikoli več videl!«

Ko so dospeli v Sapbajerjev les, je prižgel Viho baklo, ki jo je bil vzel s seboj. Zdaj se je dalo boljše hoditi; zavarovani so bili pred vetrom in dežjem, toda čisto so morali bresti čez potoke, ki so zalivali pot. Kolovoz se je začel dvigati in eno uro so hodili navkreber. Ko so šli čez obširno zelenico, jim je s planja udarilo na uho mukanje govedi. »Zgoraj mora že snežiti,« je menil Senaver, »živina sili domov.«

dobili niti krna, pa tudi po občinski podpore da naj gredo drugam. Glavni stebri bivšega režima se za akcijo niso podpisali. Sicer je pa akcija izključno gospodarskega značaja in je le obžalovati, če se jo po silni hoče prikazati kot osebno ali celo politično. — Josip Stupica, župnik. — Opomba uredništva: Naj se s to izjavo konča mučna razprava in naj bo začetek vzajemnega dela za blagor vseh občanov.

Sv. Daniel pri Prevaljah. Pri Sv. Danielu je umrla Neža Crepišek roj. Pečnik. Poročena je bila s prvim učiteljem, ki ga je pri nas nastavila deželna vlada, prej je učil naše otroke organist. Kljub visoki starosti — 95 let — je čitala »Domoljuba« brez ocal. Naj počiva v miru!

Šmihel nad Mozirjem. Nedavno smo imeli zborovanje JRZ, na katero je prišel tudi narodni poslanec Prevec Rudolf iz Ormoža. Gre za nujno potrebno cesto Mozirje—Šmihel in trdno upamo, da nas merodajni krogi v tem pogledu ne bodo pustili na cedilu.

St. Rupert na Dolenskem. Naši fantje in dekleta, ki so imeli 9 let neprostovoljnega »oddiha«, nam pripravljajo za Jožefovo, to je 19. marca, veliko telovadno akademijo, na katero se danes opozarjamo vse naše prijatelje. — Naše časopisje »Slovenec«, »Slovenski dom« in »Domoljub« je v naši župniji vodilno časopisje. Število naročnikov se od leta do leta večja. Samo »Slovenec« je pridobil letos 6 novih naročnikov. »Domoljub« pa 67. novih. Je pa še nekaj takih, ki bi posebno »Slovenec« lahko naročili, ki pa bogve iz kakšnega vzroka to odlašajo.

Gozd nad Kamnikom. Tudi v naši fari so se oglasili tatovi. V petek 25. febr. je bila okradena Terezija Dolinšek za 1150 din. Kamniškimi orožnikom se je posrečilo tatuj prijeti. Denar so dobili večinoma ves nazaj. Takoj naslednji večer pa je bilo vplumljeno v hišo Sušnika Simna. Ker v hiši nihče ne stanuje, je imel tat lahko delo. Odnesel je pet litrov sadnega žganja in nekaj drugih drobnarij. Tega uzmorniča pa še niso našli.

St. Jurij pod Kumom. Igrali smo opereto »Čevljar baron« dvakrat in vsakej je bila polna dvorana. — Knjižnica je dobila 300 novih knjig, med njimi so tudi za kmetje potrebne. Čitatelj — Številko »Domoljubovih« naročnikov se je zopet dvignilo. Zdal storimo še pri Mohorjevi družbi svoje narodno dolžnost!

Iz »Dolenskih Benetk«. Kot bi mravljišče ratkopal, je oživel zadnji teden, ko je bilo pred cerkvijo razglašeno, da bo komisija za agrarno likvidacijo poslovala naslednje dni. Nekaterim gre

Pismo iz južne zemlje

Te dneve je bilo mnogo razburjenja. Otvorili so prvi most čez reko Uruguay. Most veže Argentino in Brazilijo. Dolg je 1500 m. Z veliko slovesnostjo se je vršila otvoritev v prietnosti oblasti obeh največjih južnoameriških republik. Na povratku je zadela grozna katastrofa avijon z 9 potniki, med katerimi je bil tudi sin prezidenta Justa in več pomembnih osebnosti. Cisto slučajno se prezident sam ni vračal s istim avijonom in je tako bil obvarovan katastrofe, ki je avijon vrgla na urugvajsko tla.

Letos iz Brazilije niso prišle le kobilice, pač pa tudi ta tragedija, kateri je novi most dal povod.

Kako se pa v koloniji kaj obnašamo, to vas zanima?

Pridni smo, kolikor le moremo. Hodimo na božja pota, pa tudi na veselice. Za, imamo kaj mnogo takih, katerih za božjo pot ni dvigniti, na plesu so pa prvi in zadnji.

V Novi Pompeji, kjer smo v mesecu oktobru imeli popoldanski shod, se je zbralo kakih 500 Slovencev. Toliko jih je šlo tudi v Lujan. Posebno ta božja pot nas je zadovoljila. Vse je bilo lepo.

Lepo petje in dostojno obnašanje! Tako in podobno so mi tudi drugi rekli.

Posebno veselje nam je napravila slovesnost prvega sv. obhajila. Jedro otrok je bilo iz slovenske šole. Deset sem jih pa nabral drugod naokrog. S tistimi je bilo dosti opravka. No, pa je bilo vse tako lepo, da je vsem ostalo v najlepšem spominu.

Božične praznike smo lepo praznovali. Ob obilni udeležbi in lepem vremenu! Sonca je bilo, da smo se kuhali Na polnočnici je bila taka vročina, da smo kar gajali.

Za novo leto pa nove načrte delamo. Pa se mi nič prav veliko ne ljubi delati velikih načrtov, ker so ljudje tako nedozetni. Eno pa vesekako lahko postavim kot zaključek letnega obračuna: noben načrt mi ni propadel. Vsaj zadovoljivo je vse izpadlo, četudi bi bilo lahko marsikaj mnogo boljše. Pevodavci, pevci in nekateri sodelavniki so naravnost občudovanja vredni v svoji požrtvovalnosti, in tako upam, da bomo tudi v novem letu doživeli marsikatero presenečenje.

Vi pa veseli in pridni tam doma bodite! Zakaj, le verjemite, da je veliko lepši božič v kočuhu kot pa v kopalnih hlačah... Hladnik Janez.

na živce, ker bo to pot raziskano poslovanje prejšnjega agrarnega odbora. Smo pa trdno prepričani, da bo novi agrarni odbor delal pošteno in pravično, tako da bo tudi vsak revež dobil svoj delež.

Sv. Jurij ob Taboru. Letos smo imeli mnogo porok. Bog daj vsem novoporočencem obilo sreče. — Knjižnica Kat. prov. društva je dobila od Cirilove tiskarne v Mariboru knjig v vrednosti 1000 din. Bog plačaji! — Na veliki petek zapoje moški pevski zbor Kimovčev »Pasijonc«. — Električna nam bo v kratkem zasvetila.

Slovenska Krajina. Lansko nesrečno leto je marsikoga prišlo, da bo moral letos v tujino za kruhom. V mnogih naših krajih so povodnji uničile večji del pridelkov. Sedaj se je pojavila še meteljavost pri živini in je poginilo nad 15 odstotkov živine. Slinovka pa je zakrivila, da niti zdrave živine ne moremo prodati. Zato toliko iseljencev.

Cranmej. Vrtnarsko-zelenjadarski tečaj smo imeli te dni. Predavala sta nadzornik Kafol in ravnatelj Lap. Udeležencev vse tri dni nad sto, od teh nad 60 fantov in deklet.

Sladka gora pri Šmarju. Dne 28. febr. je umrla dobra žena Terezija Zdošek v 81. letu starosti. Posebno se je odlikovala v ljubezni in radodarnosti do bližnjega. Revnejše dijake je vedno podpirala, kolikor je največ mogla. Pogreb je bil nad vse slovesen. Naj počiva v miru!

Sv. Marijeta nižje Ptuj. Nedavno je bil pri nas obhaj zbor selekcijskega društva za pingavsko govedo. Ugotovilo se je, da primanjkuje dobrih bikov. Večji kmetje bolj upoštevajo konje reje, ki je v sedanjih časih bolj dobičkonosna od govedi. Kmetijski strokovnjak Šušter je predeval o zbolšanju živinoreje v zvezi z napravo betonskih gnojšč. — V »Slovenskem domu« je bil isti dan in leto uro občni zbor Hraščanske in posejilnice. Razprava je bila precej živahna; bo pa gotovo v korist vzajemnemu delu v blagor ljudstva, če bomo vsak na svojem mestu: — Prosvetno društvo je uprizorilo z lepim uspehom igro »Dva para se ženita«.

Horjul. Sredi meseca februarja smo imeli v naši župniji sv. misijon, ki so ga vodili gg. lazaristi iz Ljubljane. Vedno polna cerkev. Bog daj

»Da, da«, je menil Viho, »jutri bo marsikdo mislil na odgon.«

Molče so stopali dalje. Po dolgi gozdni dragi se je vila pot, potem vprek čez strmo pobočje. Tedaj so zaslišali iz zraka čuden zvok, mogočen, a vendar skoro tožek — kakor bi počila neznanska debela struna. Obstali so in tiho vlekli na uho, toda ničesar več niso čuli: samo dež je štopotal in veter je bučal v vrhovih dreves.

»Kaj neki naj bi to bilole?« je vprašal Viho. In Šnaver je dejal počasi: »Rekel bi, da je zavpila gora. Tako sem čul nekoč, ko sem bil še mlad fant, tedaj se je odprl Gel in cela stena se je sesula čez najlepše planice.«

Stopali so dalje. Čez čas se je steza prevésila in nagnila v uro dolgo dolino, v kateri je med skalinami stenami ležalo Zbrisano jezero. Mrmrja je gnala zapuščena, grozljiva voda svoje valove. Mrzlo je bril veter in noč se je spreminjala na sivo, zakaj med deževne kaplje so se začele mešati snežinke.

Dve uri je trajala pot ob jezeru. Ko se je steza zopet vzpela in zavila na kamnito pobočje, so se začela potnikom pod nogami tla svetlo spreminjati in kmalu so bili kakor s tenčico zaviti v vrtnice belih snežink.

23

Pozno se je prebudilo jutro nad Lokijevim lesom. Komej za tučaj daleč je segal pogled, zrak je bil siv od lijočega dežja, zabrisano je obdajal gozd s svojim drevjem krčevino, in vtem ko je mrzli veter zanašal dež skozi vrata in okenske line v samotorico, so po vseh pobočjih naokrog šumeli narasli potoki. Včas je goste oblako predirjo zamočilo bobnenje — tam zgoraj so se udirale gnote kamenja, ki jih je bil razrahljal potres in jih je voda, zajedajoč se v vse rege in razpoke, oro-

pala zadnje opore. Kadar je hrumeči veter za kratke trenutke utihnil in se je šum dežja in vode pritajil, se je oglasilo zdaj od tu zdaj od tam iz strmega gorskega gozda mukanje govedi, zabrisano cingljanje zvoncev in daljno kričanje pastirjev, ki so v nevarnosti in stiski hiteli s svojimi čredami v dolino, da bi ušli snegu, ki je padal na planinah.

Na krčevini se je ob robu gozda med udarce sekire in cvilež žage mešal štopotal dežja. Ebervaj in Švajker, v delovni obleki in cedeč se od mokrote, sta tesala oknice za line v cerkvi in samotorici. Spregovorila sta komaj kdaj kako besedo, ki jo je zahtevalo delo. Švajker je zamahoval, kakor ne bi tolkel po brezbrambnem lesu, temveč v jezi po svojem najhujšem sovražniku. Deske, ki jih je Švajker natesal, je spahoval Ebervaj s prečnimi letvami in klini; neutrudno je gonil žago in vihtel kladivo; z njegovega plavega venca las se je stekala voda kakor s kapa in mokro se mu je prilipljala svetla brada na prsi. Kazalo je, da ga težko delo poživlja in teši, zakaj njegovo lice je zdravo zagorevalo in njegove oči so gledale mirno. In vendar je bil ponoči, sedeč ob dečkovem ležišču, komaj za kakšno uro zaprl veke.

Ure so minile; proti poldnevu so bila vrata stesana in vetrnice spahnjene. Še enkrat je pregledal Ebervaj svoje delo, potem je odložil kladivo. »Ali me še potrebuješ?«

»Ne, gospodi! Vse drugo bom opravil še sam, da bodo vrata in okna dobro okovljena do večera. Odpočij si kako urico!«

»Da bi počival?« Ebervaj je odmajal z glavo. »Z delom sem prenehal, ker me kliče še neka pot.« Odšel je proti samotorici, da bi se preoblekel. Strmo je

in pri tem toliko zaslužilo, da imajo vedno okoli 100.000 šterlingov (23 milij. 800.000 din) preseleka ali čistega dobička. — Otok je odkril L. 1643 Tasman; 130 let pozneje ga je obiskal kapit. Cook in bil tako veselo presenečen zaradi izredne ljubeznivosti otočanov, da ga je imenoval »Ljubezni otok«.

Sestava Sloveškega telesa. Izračunali so, da sestoji Sloveško telo iz tehle sestavi v odstotkih: mišičje 41,8, okostje 15,9, črevesje 8,9, možgani 1,9, koža 6,9 in mast 18,2%.

Okna hiš na Kitajskem so narejena iz prozornega papirja. Kitajci zatrjujejo, da so take vrste okna bolj zdrava, ker dovažajo v sobe več ultra vijoličnih žarkov kakor steklo.

Taj Mahal tempelj v Indiji je gradilo 20.000 delavcev neprestano skozi 20 let, in sicer zaslovi bili so namreč sužnji. Material tega templja je veljal nad 20.000.000 dolarjev.

Med leve je zavozila. Strašno minilo je preživela neka Angležinja, ki so jo s svojim avtomobilom peljali skozi razširjeni živalski park Na-

svoj blagoslov! — Na praznik sv. Jožefa bo daroval v Horjulu prvo sv. mašo naš domačin gosp. Prebil Andrej.

Beltinci. Med božjo službo je te dni nenadoma umrl v cerkvi Zakoje Mihael iz Odranec. Bil je dober mož. — Z Alojzijem Tratinikom se je poročila Anika Škafar, delavna širiljica katoliškega časopisa.

Sv. Andraž v Halozah. Na pustno nedeljo je prosvetno društvo priredilo igro »Micka, premili sile!« — Prvo delo po vinskih gorah se je pričelo. Vendar na vsakem koraku lahko ugotovimo: »Nikjer ni takega uboštva kakor v Halozah.«

Škofja vas. Dopisniku »Kmetkega lista«: Le korajžno naprej, bodo vsaj ljudje videli, kako nemel napada kmete v »Kmetkem listu«. — Cesta, ki bi vezala Trnovlje z Arclinom nekim liberalčkom ni več in pošilja jo na oblast razne pritožbe. Pa pravijo, da so prijatelji ljudstva. Zaponimo si jih!

Slovenci v Zagrebu. Letošnja lepa pustna nedelja je bila tudi prav pomenljiva za društveno življenje zagrebških Slovencev. Ta dan nas je namreč obiskal naš stari znanec in prijatelj g. svetnik Janez Ev. Kalan iz Ljubljane in je imel lep nagovor med dopoldansko in popoldansko službo božjo pri sv. Roku. Povedal nam je, da je prišel v Zagreb, da bi pridobil Hrvate, da bi skupaj s Slovenci izdajali verski list »Kraljestvo Kristu-sovo«. Obenem se je prišel posloviti od zagreb. Slovencev, ker v kratkem odide na Dunaj, kjer bo izdajal enak list v francoskem in nemškem jeziku. G. svetnik se je po večernicah udeležil prosvetnega večera v Slomškovem prosvet. društvu, kjer je g. sodnik Alojzij Rant govoril o lepotah slovenske zemlje o ljubezni do nje. — Lep uspeh je imela tudi Marijina družba slov. deklet s svojim koncertom, ki je bil zelo dobro obiskan. Pri sv. Roku pa smo imeli celo poroko. Poročnica sta bila iz zelene Štajerske.

Iz pisarne Kmečke zveze

Ustanovni občini zbor Kmečke zveze v Kresnicah je bil v nedeljo 6. marca ob Mevilni udeležbi kmetičkih mož in fantov. Glavni odbor Kmečke zveze je zastopal g. podpredsednik Štrin, ki je navzočim v lepo zamovanem govoru pojasnil potrebo in važnost kmečke stanovske organizacije ter jim razložil pravila in program Kmečke zveze. Govoru je sledila živahna debata, ki je pokazala,

da kmečki ljudje že poveod razumevajo naš čas, ki zahteva trdne organizacije od vseh, tudi od kmetov.

Razen v Kresnicah se je to nedeljo vršil ustanovni občini zbor tudi v Hočah pri Mariboru.

Izmed številnih rednih občinskih zborov Krajev-nih kmečkih zvez, ki so se vršili zadnjo nedeljo, omenjamo le redni občini zbor

Krajevne kmečke zveze za Kečevje-okolico. Iz poročil odbornikov in iz razgovora s člani se je

ugotovilo, da živi slovensko kmečko ljudstvo v kečevskem okraju v izredno težkih gospodarskih razmerah, razen tega pa trpi tudi v narodnostnem oziru, ker je raztreseno med nemškimi Kočevarji ter se čuti nekako osamljeno in zapuščeno. Navzoči zastopnik glavnega odbora Kmečke zveze je obljubil članom, da se bo Kmečka zveza posebno zanimala za kmečko ljudstvo v teh krajih in stalno opozarjala prizadete oblasti na posebne razmere in potrebe tamkajšnjih slovenskih kmetov.

NAVEČIA DOMAČA TRGOVSKA HISA V JUGOSLAVIJI

ZENSKI nizki, črn boka 70

MOSKI nizki, črn boka 70

ZENSKI visoki, črn boka 93

MOSKI visoki, črn boka 93

MOSKI gorski, dobro postkovani 137

SANDALE močne rjav boka 50

Čevlji dobro ročno delo

Stiermecki CELJE 19

UENIK
ZASTOJ

manga v Tanganjiki v Afriki. Nenadoma je tik pred seboj zagledala sredi ceste pet mladih levov, ki so se veselo igrali in se tudi na troben-tanje avtomobila niso umaknili. Počasi je pri-vozila do levov, ko je zapazila, kako se ji gro-zeče bližajo levinje. Te-daj je Angležinja na vso moč pognala avtomobil in posrečilo se ji je z največjo previdnostjo pe-ljati tik mimo mladitev, a zdaj se je iznenada prikazal mogočen lev. Planil je k avtomobilu, a Angležinja je naglo za-vozila v stran in dasi je eno kolo zdrknilo v ob-cestni jarek, ji je vendar uspelo zdržati mimo le-va. Lev, levinje in vseh pet mladitev je začelo teči za njo, a ker ni za-dela Angležinja na no-beno zapreko več, je bila čez nekaj minut divje vožnje vendarle na var-nem.

Kitajski padarji ali do-mači zdravniki priprav-ljajo čudne vrete zdravila iz osušenih kačjih kož, tigrovih brk in zmletih tigrovih kosti.

V selu Kudsorek na Ruskem ni nobenih dru-gih stanovcev kakor po-klenci pesniki.

gledal Švajker za njim in mrmral: »Da bi se le zopet izgubil... in bi ga mogel iskati in najti!« Potegnil je z rokama po laseh in bradi in si otreles vodo s prstov, nato je vzdignil sekiro; toda ne da bi udaril, jo je zopet povsili, zasanjali z odprtimi očmi in zašepetal: »Tak hu-dobec, kakršen sem! Tak ničvrednež!« Kakor v gnusu pred samim seboj, je pljunil, pograbil sekiro in mlatil po lesu, da so frčale treske. Kaj je hotel napraviti, ni vedei — sekal je in sekal, dokler niso ostale od čoka samo še iveri. Potem je zagnal sekiro na tla, puhnil, zadel štiri težke vetrnice na ramo in jih odnesel proti cerkvi.

Pred samotorico mu je prišel nasproti brat Vampo, kašljal in si mel oči; dim ga je bil pregnal od ognjišča. »Brat, brat,« je ternal, »zdaj se je začelo! Zunaj lije, kakor da se pripravlja vesoljni potop, in znotraj se kadi, kakor da se je odprlo peklo! In potem kuhaj! In kaj? Zgance s fižolovim podmetom! In še dva dni, pa bo tudi tega konec! Močnati žakelj mahedra in fižolov ima sušico!«

»Pusti me pri miru!« je zagodel Švajker. »Saj imaš ribe!«

»Ribe, ribe!« Brat Vampo je zavil od dima pekoče oči. »Vsak dan trikrat ribe, je sčasoma človeku tudi preveč! Če bi prišla le zopet Hincula s svojimi darovi...«

»Molči mi o dekletu!« je vzkipej Švajker, da se je brat Vampo prestrašen umaknil. Vetrnice so se majale na njegovi rami, ko je kobalil proti cerkvi; roke so se mu tresle in debele kaplje so se mu udirale po licih. Pa ne od dežja.

Ko je stopil v cerkev, se je plaho ozrl na tiho raz-pelo in je težko sopeš spustil vetrnice na tla. Z nemirno naglico je začel delati in pritrjevati na steno lesene tirnice, med katerimi naj bi tekale vetrnice. Tedaj so se

zatemnila vrata, in ozrši se je zagledal Švajker na pragu mladega kmeta, ki mu je visel s pleč premočen lodnat gunj. Bil je Hanecer.

»Kaj bi rad?«

Radovedno se razgledajoč je stopil kmet v cerkev in se zasmeljal. »Ogledati si vendar moram nekoliko ljudi, za katere hodi župan po skrivnih potih in opravlja krvavo delo.«

Švajker je slišal samo surovi smeh in čelo mu je zagorelo. »Tu ni kraj, da bi se smejal, tu je...« Tedaj je zapazil, da si Hanecer ni snel svoje ovčinaste kape z glave. V skoku je bil pri njem in v vzkipej jezi vzdignil roko. »Falot! Ali se hodi tako v božjo hišo? Naučil te bom spoštovanja!« In na Hanecerjevo lice je cmoknila zausnica, tako izdatna in tehtna, da je njen odmev napolnil cerkvico in se je kmet opotekel k steni. »Da si boš zapomnil za drugič!« je dejal Švajker in se oddahnil, kakor bi se bila vsa moreča zagatnost, ki mu je polnila dušo, sprostila s tem udarcem.

Toda komaj toliko, da se je Hanecer zopet za silo osvestil, pograbil svojo kapo in s hripavo kletvijo zbežal iz cerkvice, se je že razlegel za bratom, ki je blažen užival svoje dobro delo, trepetajoč glas: »Švajker! Švajker!« Ebervajr je stal pred njim, v eni roki kljukačo, v drugi črni, širokokrajni klobuk, pripravljen za na pot v Melinji log. Spričo pogleda svojega gospoda je spreletel brata nenadoma občutek, da bi njegovo delo le ne utegnili biti tako dobro in pobožno, kakor je menil.

»Švajker! Švajker! Mar misliš, da se bo ta človek zopet vrnil, ko boš vlekel za zvon in vabil zaradi božje ljubezni?«

Švajker je spremenil barvo. »S kapo je stopil v svetišče — ta pogan!«

Takih deklet potrebujemo

Kako so nekateri iz tistih krogov, ki se ponajajo s svojo izobrazbo in svojo kulturo, prostaki in neodlikani, nam priča tale dogodek: Ena izmed članic Katol. prosvet. društva v Sv. Juriju ob Jalni železnici se je pred kratkim vrnila s večernim vlakom iz Celja proti domu. Kmalu po vstopu na vlak v Celja jo je ogovoril mlajši mlad moški, velik, močan, nobel oblečen, na prsih pa oni znani znak, ki ga nekateri bahneji ponosno nosijo na svojih prsih, kakor da bi bil ne vem kakšno odlikovanje in kakor da bi dajal svojim nasilcem kakše pravice. Vprašal je, kam se pelje in je obžaloval, da se deklo ne pelje v Maribor kakor on in se ne bosta dolgo vozila skupaj. Ko nato je vprašal: »Gospodična, kaj pa imate tu ta znak? Čigav je ta znak?« — Ona nato: »Znak Prosvetnega društva.« — »Zakaj nosite ta znak?« — »Zakaj bi ga ne nosila, če sem članica tega društva?« — »Dajte ga dol!« — »Zakaj? Pred

rami?« — »Jaz vam pravim, da ga dajte dol!« — »Kaj pa, če bi jaz rekla: Dajte vi svojega dol!« — »Dajte ga dol, sicer vam ga strgam jaz!« — »Gospod, pazite, da me ne ujezite!« — »To je znak tistih klerikavanzjev, tistih lažnivcev, tisti —«. Tedaj je bilo dekletu dovolj, namerila je desnico, se vzravnala pred njim in rekla odločno: »Gospod, samo še eno besedo zinite, pa vas naključam vpricho vsehi!« Tedaj je postal ves rdeč in se je takoj izgubil kakor tepen pišček. To je nekaj izrednega, da takega klerikavskega užene in osramoti petnajstletno deklet! vsi navzoči so odobravali ta odločni nastop mladenke in se posmehovali »viteru«, par oseb v vozu, ki so imeli tudi enake znake kakor ona, je pa osramočeno kimalo po kotlih. To je ropot nov dokaz »viteštva« teh ljudi, deklet pa naj bo vsem podoben slovenskim dekletom vior poguma in odločne mladenke, kakršnih potrebujemo naše organizacije!

NAZNANILA

OKROŽENICA

Ta teden je bila poslana vsem Krajevnim kmetijskim svetom in Okrajnim odborom okrožnica s navodili za delo. Vse odbore prosimo, da poskušajo ločiti kmetijsko pregladajo in jih takoj izvršijo. Svoje štete naj razenijo odbori s okrožnico ob priliki prvega sestanka.

a Po Marji k Jerusa. Znani slovenski nabobni pisatelj J. S. Seipenrieder, pisatelj popularne knjižice »Bodi svoje svoje kovanice in se mnogo drugač.« je nastopil za letošnji maj nove »Šumnice« pod vsemim geslo pokojnega velikega nadškofa dr. Jozefa »Po Marji k Jerusu« in jih je posvetil »Marji v Lendu« — omenjavši večnost in vodništvo k pravi cerkvi. Zato je to knjižico v podnebov označil tudi kot »duhovno romanje v Lend ob 80 letnici Marijinega prikazovanja. Preproščani

emo, da bodo te »Šumnice« mnogo pripomogle k bogatjenju življenja in k uvelitvi vere ter k večni častitvi Marije Marije. Naj vodi jo te ljubke zgodbe naše verni ljudstvo po Marji k Jerusu. Cena je 18 din. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Knjižica Reja malih hval. II zvez. Vzorci glasbenih inštrumentov. Založila: Reja malih hval. Knjižica. Cena knjižice s poštnino vred 11 din. Priporočamo.

Občni zbor krajevnega JRE v Moravskih te v nedeljo 13. marca s jutraj po prvi masi v kaplaniji. Cilni in prijetelji organizacije vabljani! — Prihodnje nedelje bo v dvorani Ljudskega doma razstava gospodinjstva telega. Dekleta nam bodo pokazala, kaj so se naučile v treh mesecih. Pridite pogledati!

Društvo občanov V-Ljubljana vabi vse občane, občanke, da se udeležijo rednega občnega zbora, ki se vrši dne 13. marca ob pol 8 zvečer v saloni gostilne Kramer na Olinah, Tržaški cesta.

Borimo se ne le za napredek, ampak za obstoj in izboljšanje obrtniških razmer, zato polnoštevilna udeležba sveta dolžnost!

Prosvetno društvo v Trbejah priredi v nedeljo 13. marca igro »Na krivih potih«. Pridite pogledati!

Del pri Ljubljani. V nedeljo gostujejo v Doli fantje s Kodeljevega, ki prirode na odru naše prosvete ganljivo igra v sedmih slikah: »Lut s goras. Naj ne bo v nedeljo v Doli nikogar, ki se igre ne bi udeležil in s tem podprl socialni namen te prireditve!

Občniski društvo v Domalah vabi vse občane in občanke, da se udeležijo rednega občnega zbora, ki se vrši dne 13. marca ob 8 dopoldne v občinski posvetovalnici. Dnevni red zelo važen zato pridite gotovo!

Zaprte duhovne vaje v Domu sv. Ignacija pri sv. Jozetu v Ljubljani. Zvečnega česta 9. Za fantje: 14. do 18. marca. — Za 28. marca do 1. aprila v »Glasniku Srca Jez.« oglašeni tedaj za tiste zaradi nastalih zaprek odpade. — Za moše: od 24. do 28. marca. — Zadelet zvečer prvega dne, sklep jutraj zadnjega dne. Prislaniti se je treba hupre! Vank udeležencev dobi posebno soboro. Občrtnina za vsa časa znaša 100 din. — Vod. stro »Doma duhovnih vaj.

Redni letni občni zbor krajevnega organizacije JRE za občino Breznica bo v nedeljo 13. marca ob 2 popoldne v Vnanjih gorah. Sodelujoči vabimo, da se v obilnem številu udeležijo občnega zbora.

Duhovne vaje za žene bodo v Mali Loki od 13. marca do 22. marca. Čas je zelo prikladen. Delo na polju se še ni pričelo, je pa nujno potrebno, da tudi matere in žene poskrbijo za svoje duše. — Za dekleta bodo pa duhovne vaje od 24. do 28. marca. Žene in dekleta lepo povabljeni. Občrtnina za vsa časa znaša 65 din. — Prislaniti se na naslov: Doma Breznice, Mala Loka pri Dhanu, p. Domale.

Za materinske prešave vam nudimo najboljše gradivo zbirke iger s naslovom »Slovenski materice. Vsebujejo pet iger, doklamljajo in glasbeno točke. Cena zbirki 30 din, glasbeni prilozi 5 din. Opozorjamo na prospekt, ki so ga prejela društva in na razpisne igre v njem. Društva naj pohitijo s naročili, da ne razmislijo pripravljenega roka!

Fantovski odsek in Deklinski krodek v St. Vl. de na Ljubljano priredita 13. marca, v praznik sv. Jozeta, veliko tečajno akademijo v Prosvetnem domu s sodelovanjem gospe »Sloga« iz Ljubljane.

Dr. Fr. Trdan:

Spomini na Ameriko

Na morju sem se tja in nazaj grode prav dolgo počel. Seme enkrat se je pojavil na majhni posuki vrnitvenju, pa sem ga že v kuli razdal. Tudi p. Slapšak iz Jože Grdina sta ju našli k ljubimemu morski hodeci. Pri g. ravnatelju Slapšaku se je bil pol nekaj dopoldne igral na glasbo, pa ga je že isto dopoldne odšli. Guga Print je pa dva dni bledela, vendar ne počel.

Bremen je tedaj že zapuščal angleške prisilnosti Southampton in plul preko Kanala naravnost proti francoski obali v Cherbourg. Vsi veliki Lloydovi parniki se namreč na poti v Ameriko ustavijo v teh dveh svetovnih znanih pristaniščih in poberejo potnike, priloge in polno. V dveh dneh utroh smo se bili v Cherbourg. Na krizoparnik je morski orjak, da mu ni čepa enakega. Dolg je 288 metrov, visok pa 32 metrov, prevozni 22 vozlov ali 40 km na ur. Moči ima za 10.000 konj. V vodo se pogreva 11 motorov globoko. Ker je bila tista potro ne navadna oseba, se Bremen ni upal do obredja, ampak je našel irven luka. V trenutku se je vrtil okrog njega francoski pristaniški parnik, ki mu je pripeljal potnikov in polno.

Kakor hitro pa je Bremen med vožnjo, tako neodolno in neokrenjeno je naš obsevanje. Sem se niti obrniti ne more. Kar trije prisilnosti priključevati se mi priskrbili na pomoč: eden ga je spredaj vlekel na levo, drugi udaril na desno, tretji pa ga je v sredini potiskal. Orjak se podguma je razgledal »L. Bogom. Evropa! Kaj nam čaka na morju? Kaj bomo doživeli na taji zemlji?« Toda parnik se za Slovenijo hujšava ne zmeni, brezčasno se obrne in obrne. Tedaj pa morje z novo silo razlomi, vijak ob krmu ladje začne delovati in parnik nastopi svoj dolžnost.

smen. Naglo se odmakamo sami zemlji. Pristajniške naprave, stolpi, dimniki se pogrezajo za obzorjem. Nema, toda veličastno nas še poudarja močnat svetilnik. Na odprtem morju smo!

Popoldne pa je bila vsa ladja kakor prepleta. Mlajši so razposajeni kakor otroci, igraje pink pink, bijejo koro ali pa mečejo na nizke natislate podke ali obrtnice. Starejši pa cel dan posedajo na krovu po pletenih naslanjajih, se sončijo ali čujejo ali prajateljsko razgovarjajo. Menda se nikjer ne napravi hitrejših prijateljskih stikov kot na morju. Nič vol si nismo tuji, temveč tovariši, ki se na isti deski in ki imajo enake cilje. Med nami so padle konvencionalne zaprke, ki jih ustvarjajo nekateri pod pretno različne plemen, vere, kulture in jezika. Med nami ni Amerikanca, Angleža, Nemca, Francoza, Laha ali Slovenca v tistem zapuščeni nacionalističnem vidiku, ki ga namenoma ustvarjajo novini, mi v drug drugemu gledamo Slovce sohrati in otroka našega skupnega Obesa.

Vendar pa je življenje na ladji enolično. Prijatelji mirno igro posedajo dan za dnem v saloni za kadike okoli igralnih miz. Ljubitelji knjižice prebirajo v prostorni čitalnici nemške, angleške in francoske besedilne revije ali pa Lloydov Vestnik, ki vsaki dan izhaja na ladji in nas obvešča o vsem, kar se na svetu godi. Kdor želi občevati s svojci, se poslužni brzojava ali telefona. Cena brzojavki je en dolar in pol, minutni telefonski razgovor pa velja tri dolara.

Najprijetnejše je na parniku po glavnem oledu, ki je proti večeru ob sedmi uri. Potniki se sprehajajo na krovu, se pogovarjajo, smejejo, prepeljujejo in pušijo. Po večerji je tudi vsaki dan kino, godba in ples. Največ opravka imajo danes s svojimi obiski, skoraj neprestano se prebuhajo, vsakokrat prihajajo v drugabnih točkah k mizi, na krov, na ples. Vank ima

svoje veselje in zabavo, tudi otroci, ki imajo zlasti za to prirejeno dvorano.

Tudi v vorskem oziru je lepo preskrbljeno. Katoliška služba božja se je vrhla vsak dan v posebni kapelici. V nedeljo, ko je pričakovati večje udeležbe, pa steward pripravi zaslan oltar v veliki dvorani prvega razreda. Res je bila v nedeljo dvorana polna in med sveto maso celo angleški nagovor. V pokvalno potnikov moram povedati, da me je vsakdanja udeležba službe božje naravnost presenetila. Veliko udeležencev bi na ladji ne bil pričakoval. Se k svetemu obhajilu jih je pristopalo dnevno posprečno deset. Med vsakdanjimi obhajanci je bil tudi predsednik Filipinov s soprogo in osemletno hčerko. Pred dvema letoma je našel pri istem oltarju naš Presvetli g. dr. Gregorij Ruzman. Zigar fotografije se sedaj na ladji hranijo.

Vreme je bilo ves čas še dosti ugodno, dasi vseh šest dni oblakno in megleno. Le včas je za hip prodrlo sonce skozi oblake in potrgalo zdaj tu zdaj tam srebrne pruge čez temno zeleno morje, ki ni prevel nagajalo. Zato je bil tudi na morju razgled izredno majhen in opek. Celo pot nismo opazili niti ene ladje, ker morajo po predpisih pluti v razdalji ene morske milje druge od druge.

Četrty dan stopi Jože Grdina v mojo kabino in ves vradačen zakliče: »Gospod doktor, le dva Slovenca sem na ladji izsledil.«

»Katera pa?«

»Gospoda Kennicka in njegovo mlado soprogo, Novomeščanko po rodu. Idite k nam,« homo kaj pogovorili.«

Gospod Kennick je prižuzen in naobratel mož. Pred leti je v čevlarskem mestnem svetu zastopal odnošne Slovence. Pretekli posilnice je porabil za potovanja po Evropi. Obiskal je Rusko, Carigrad, Bolgarsko, Jugoslavijo in Nemčijo. Nas je predvsem zanimala Ruska in njegova sodba o boljševizmu.

ljane. Na sporedu je 16 zanimivih točk, ki obsegajo gimnastične in simbolične vaje ter orodno telovadbo. Ker vlada za akademijo veliko zanimanje, prosimo, da si nabavite vatopnice v prodajni v trakti Kautman v St. Vidu. Pričetek prodaj v pol 5 popoldne. Bog živi!

Nove izvirne slovenske igre. Letošnjo jesen bo izdal Mladi oder v Ljubljani tri nove, izvirne igre avtorja Joža Vomerbergerja, in to: »Krik krivic«, »Ogenj«, komedija, in »Vrnitev«, žaloigra. Zadnja sicer ni nova, izide pa v predelani izdaji in bo zato skoraj nova tudi za tiste odre, ki so jo že uprizorili. Društva, ki žele igrati katero od navedenih iger, naj se prijavijo kot naročniki najkasneje do 20. aprila t. l. (skrajšan rok); poznejša naročila ne bodo mogla priti v poštev. Cena knjigi bo 28 din; dovoljenje za uprizoritev bo dobilo društvo, ki bo kupilo 4 knjige ter bo s tem oproščeno avtorske tatlcieme. (Važno: Društva, ki so naročila zbirko iger za materinsko predstavo — tri izvede in 1 glash. prilogo, pod naslovom »Slovenski materic, bodo dobila vse knjige novih treh iger po ceni 24 din in bo zadovoljal za pravico uprizoritve nakup le treh iger! To velja tudi za tiste, ki so letos ali lani naročili omenjeno zbirko ali ki jo še letos naroče do 20. aprila.) Ker bodo z novimi igrami odri spet dobili domače igre, ki jih bodo lahko z veseljem igrali, naj po hititju s prijavo in ne odlašajo, ker z odlašanjem lahko pozabijo in pozneje iger ne bodo mogli več dobiti. Izdanih bo le toliko iger, kolikor bo prijav. Prijavite se na naslov: Mladi oder, Ljubljana, p. 196. (Istočasno ne pozabite naročiti tudi zbirke »Slovenski materic, ker vam to daje velike ugodnosti pri ceni novih iger in pri pogojih za uprizoritev vseh treh iger!).

Semenski oves jari jetmen, domače črne detelje, bemaško lucerna, grabar, paze in razna travna semena, nudi v najboljši kakovosti trdica fraz Pogodnik, Ljubljana, Tyrseva (Dunajska) cesta 31. 83 v Javnih skladiščih

Kranilne knjižice vrednostne papirje
3% obveznice za likv. kmetijskih dolgov
staino kupujem
A. PLANINŠEK, LJUBLJANA
BEETHOVNOVA ULICA 14 — TELEFON 35-10

ČLOVEŠKO TELO

IN NJEGOVO SPOMLADNO ZDRAVLJENJE

Pomlad prihaja! Enako prirodi je onemoglo tudi naše telo in s težavo se brani proti boleznim. Zato mu moramo pomagati in ga napraviti odpornim in zdravim. Očistiti ga moramo telesu škodljivih usedlin ter mu dovesti novih in oživljajočih sokov. V ta namen se priporoča za naravno zdravljenje

PLANINKA ČAJ

ki je pripravljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč, katerih koristni učinek je že priznan v znanstveni medicini.

Dolgoletna izkušnja nam potrjuje, da je »Planinka« čaj zelo dobro ljudsko zdravilo, ker so njegove sestavine vzete iz znanstvene, deloma pa tudi iz ljudske medicine.

»Planinka« zdravilni čaj je dober regulator za čiščenje in obnavljanje. Za-

PLANINKA

ZDRAVILNI ČAJ

radi tega je 6—12 tedensko zdravljenje s »Planinka« čajem Bahovec izredno dobro:

- pri slabi prebavi in zaprtosti,
- pri nerednem delovanju črev,
- pri napetosti telesa,
- pri omotici,
- glavobolu, nespečnosti in zgagi,
- pri obolenju mokračne kisline,
- in hemoroidih,
- pri obolenju jeter,
- pri nervozni in živčnih boleznih.

»Planinka« zdravilni čaj pospešuje tek. Zahtevajte v lekarnah izrecno »Planinka« čaj Bahovec, ki je pravi samo tedaj, ako je zaprt in plombiran ter nosi ime:

Lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana.

Reg. Sp. br. 14.212 10. VII. 1934.

Kupujte pri trdkah, ki oglašajo v „Domoljubu“!

»Kako ste pa prišli na Rusko, ko je tako težko priti tja?«

»Po ruskem konzulu sem naprej poslal šestdeset dolarjev. Toliko se namreč zahteva naprej za dvanajst dnevno bivanje na Ruskem. V tej vsoti je všteta vožnja po železnici, prenočišče in prehrana. Ko sem prišel do obmejne postaje, nas je sprejela posebna komisija, ki nas je vodila in nam razkazovala moderne boljševiške naprave, zlasti na polju industrije.«

»Potem ste pa videli in slišali samo to, kar so hoteli boljševiki in ne Vi! To so tako imenovane Potemkinove vasi. Če bi boljševiki mogli biti ponosni na to, kar so doslej ustvarili, bi vsem tujim opazovalcem na stečaj odprli vrata. S tem, da jih zapirajo, pa priznavajo, da se boje njihove nepristranske sodbe.«

To je nekoliko res. Priznati pa je treba, da so boljševiki dvignili ljudsko izobrazbo in industrijo, ubili pa so delavca in kmeta. Zato je moja končna sodba tale: Pod takim sistemom, kot komunizem, je zasebna podjetnost popolnoma izgubila. Ljudje za delo sploh niso navdušeni, ker vedo, da jih tako in tako čaka le njihova skromna plačila in nič drugega, pa naj pri delu delajo z veseljem ali pa ne. V Leningradu sem, recimo, opazil, da so se ženske sprevednice po tramvajih le bolj malo zanimala, da bi pobirale voznino, tako da sem se večkrat vozil kar zastonj. Sprevednica je navadno stala le na enem mestu in se redko premaknila. Prijatelji komunističnega sistema bi lahko trdili, da to ne pomeni, da se te ženske ne zanimajo za svoje delo, ker so ljudje gotovo toliko poštenji, da gredo kar sami k njej in ji plačajo potrebno vsoto.

Sistem, kot je danes v Rusiji, je še daleč proč od teoretičnega komunizma, ki je v praksi propadel. In tudi današnji sistem se iz dneva v dan popravlja in prilagodi ruski narodu, da ne bo več dolgo, ko se bo Rusija rešila židovsko komunistične diktature.

Te svoje misli je Kennick pozneje objavil v glasilu K. S. K. Jednote, zato sem jih lahko dobesedno navedel.

Zadnje jutro sem bil že prej ko po navadi pokonci. Maševal sem že ob petih, kar pomeni na ladji zelo zgodaj. Sv. mašo sem daroval v zahvalo Bogu, Gospodarju suhe zemlje in morja, in s prošnjo, da bi ljubi Bog blagoslovil moje bivanje med ameriški rojaki, o katerih sem že toliko zanimivega bral in slišal.

Po sv. maši me je z enako neodoljivo silo vleklo na krov. Po zatrjevanju stewarda smo vsaki čas imeli pluti mimo slovečega kipa Svobode. Kot dijak, vseučilišnik in tudi pozneje sem že neštokrat slišal to ime in zdaj naj bi ugodno priliko zamudil? Zato sem se tako žuril na krov. In res je bil že skrajni čas. Komaj sem dospel v zgornje ladijske prostore, že sem zagledal v daljavi moleti iznad morja ogromno maso, ki je postajala vedno bolj vidna in razločna.

Kip Svobode spada po svojih orjaških merah med tako imenovana svetovna čuda. Stoji na skalnatem otoku Bedloe, 4 kilometre pred New Yorkom. Na 47 metrov visokem granitnem podstavku se vzpenja bronasta soha, ki je pa samo en meter nižja. Soha predstavlja žensko podobo s krono na glavi, v levici drži pisalno tablico, v desnici pa gorečo bakljo. V glavi je za 16 oseb prostora. Teža znaša 25 ton, cena pa 800 tisoč predvojnih frankov. Delo je izvršil francoski kipar Bartholdi. Kip so poklonili Francozi v znak prijateljskih odnosov med Francijo in Ameriko.

Ob pogledu na ta orjaški kip sem se nehoti spomnil na svojega vseučiliškega profesorja, geografa Oberhummerja. Ko je ta nekoč govoril o Ameriki, je med drugim tudi pripomnil: »Pred vhodom v New York stoji tako imenovani kip Svobode. Toda vedite, svoboda je samo tostran kipa, onstran kipa pa svobode ne poznajo.« G. profesor je bil namreč tri dni v karan-

teni, zato je najbrž tako govoril. Jaz bi se po vsem, kar sem videl in doživel, ne upal kaj takega trditi ne zagovarjati.

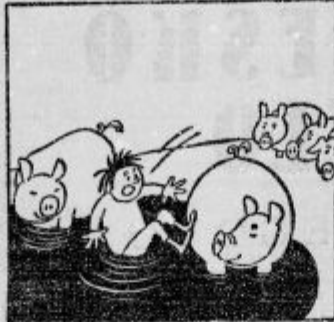
»New York! Saha zemlja!« Tako gre od ust do ust. Kdo bi mogel dostojno izraziti občutke, ki na ladji v takih trenutkih prevevajo storo in mlado. Krov se znova napolni, hodniki ožive, vse teka, šviga, skače in kliče: »New York! New York!«

Podobno vrvenje je tudi na morju. Bremen, ki jo je doslej tako junaško rezal, se premika počasi, previdno in dostojno, kot se spodobi velikani, da ne bi koga podrli, kajti pred njim, za njim in okrog njega drvi in šviga nebroj motornih čolnov, lahkih jadrnic in težkih tovornih parnikov. Slednjič se približa še neznanen pristaniški pritlikavec, ki privede Bremen na vrh, da mu prav do luke kaže pot. Godba zaigra ameriško himno. Zastava na jamboru so trikrat prikloni. V New Yorku smo!

Od New Yorka do Clevelanda.

V New Yorku smo pristali točno ob enajstih popoldne, izkrcali pa smo se šele ob dveh popoldne. Vodili so nas od Poncija do Pilata, od ene komisije do druge, ki so vse pregledovale naše papirje. Kakor duša pred peklom smo potrpežljivo čakali in hrepneli po odrešenju. Vršilo pa se je vse, kljub nepregledni množici potnikov, v najlepšem redu, tiho in mirno s prav v prislovici znano ameriško hladnokrvnostjo.

Največ opravka so imeli pregledniki s kitajskimi podaniki. Po ameriških postavah je namreč vstop Kitajcem v Združene države zelo otežkočen. To smo tudi mi čutili. Pred nami sta bila dva kitajska akademika, ki sta se iz Berlina preko Amerike vračala v domovino. Skoraj pol ure sta bila v preiskavi, dočim smo Slovenci v dveh minutah opravili. Povrh smo pa še naigrado prešli, dobili smo vsak po osem dolarjev.

RADIO LJUBLJANA

od 10. do 17. marca 1938.

Vaak dan: 12 Plošče, 12.45 Vreme, poročila, 13 Čas, spored, obvestila, 13.15 Plošče, 14 Vreme, borza, 19 in 22 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — Četrtek, 10. marca: 18 Radijski orkester. 18.40 Slovensčina za Slovence, 19.30 Nac. ura. 19.50 10 minut zabave. 20 Koncert zbora »Trboveljski slavček«. 20.20 Plošče. 20.30 Oddaja za ameriški šolski radio (CBC), poje »Trboveljski slavček«. 20.45 O postanku in razvoju zbora »Trboveljski slavček«. 21 Koncert zbora »Trboveljski slavček«. 22.15 Radijski orkester. — Petek, dne 11. marca: 11 Šolska ura. 15 Prenos žrebanja glavne dobitke drž. razl. loterije. 18 Ženska ura. 18.20 Plošče. 18.40 Francoščina. 19.30 Nac. ura. 19.50 Izseljenske zanimivosti. 22 Koncert Radijskega orkestra. 20.50 Plošče. 21 Samospeli. 22.30 Angleške plošče. — Sobota, 12. marca: 17 Radijski orkester. 17.40 Strokovno šolstvo gradi temelje načrtnemu gospodarstvu. 18 »Štirje fantje«. 18.40 Socialne pogodbe Jugoslavije z drugimi državami. 19.30 Nac. ura. 19.50 Pregled sporeda. 20 O znanji politiki. 20.30 Prenos opere iz Zagreba. — Nedelja, 13. marca. 8 Plošče. 8.15 Prenos cerkvene glasbe iz franč. cerkve. 8.45 Postni govor. 9 Napovedi, poročila. 9.15 Radijski orkester. 10.30 Prenos koncerta srednješolskih zborov iz opernega gledališča. 12.30 Rezervirano za prenos iz Planice. 13.20 Prenos iz Planice (nadaljevanje). 16 Nastop gojek urkulinske šole v Škofji Loki. 17 Kmet. ura. 17.30 Koncert lahke glasbe. 19.30 Nac. ura. 19.50 Slovenska ura. 20.30 Radijski orkester. 21 Operni spevi in Radijski orkester. 22.15 Plošče. Ponedeljek, 14. marca: 18 Zdravstvena ura. 18.20 F.h. orkester, plošče. 18.40 Kulturna kronika. 19.30 Nac. ura. 19.50 Zanimivosti. 20 Orkestralni koncert. 22.15 Prenos lahke glasbe iz restavracije »Emonac«. — Torek, 15. marca: 11 Šolska ura. 18 Plošče. 18.40 Narodno občestvo. 19.30 Nac. ura. 19.50 Zabavni zvočni tednik. 20 Večer ruske glasbe. 22.15 Citraški koncert. — Sreda, 16. marca: 18 Mladinska ura. 18.20 Plošče. 18.40 Gospodarska in socialna zgodovina gorenjskih mest — merkanilizem. 19.30 Nac. ura. 19.50 Uvod v prenos. 20 Prenos iz ljubljanskega opernega gledališča, v I. odmoru glasbeno predavanje.

BREZPLACEN POUK V IGRANJU!

Klavirke harmonike od Din 480-

Zahtevajte brezplačni katalog!

MEINEL & HEROLD, Maribor št. 107

Namedenec: »Prosil bi za povizek plače, ker sem se oženil.«

Ravnatelj: »Za neugodne slučaje izven obrata ne odgovarjam.«

Preklicna izjava. Podpisana Novak Frančiška, kočarica, Krašica 26 pošta Moravče, preklebam in obžalujem, kar sem izrekla o Janjigaju Antonu, posestniku, Dole 25, p. Moravče, da le namreč kradel seno pri posestniku Deteli Francu, ter se mu zahvaljujem za odstop od tožbe. Novak Frančiška.

Mali oglasnik

Vseh vrst oblatil

v ogromni izbiri moškega sukna, perila i. t. d. kupite najceneje pri Presker, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 14.

V najem se da poceni blizu Vrhnike z lično hišo s 3 sobami in vsami pritlikinami; blav za krmo in 3 goveda, kozolec, njive in senožeti. Poleg možnosti za službo. — Poizve se v pisarni g. Josipa Lenarčiča na Verdu pri Vrhniki.

Šalote in rdeči čebulček kupujemo. — Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska cesta 5.

Klapič vajenega vseb kmečkih del, pridnega in poštenega, sprejemem takoj. Plača 200 Din. Kraj Trbovlje. Naslov v upravi »Domoljubac« pod št. 3457.

Kmetiški klapič ne premlad, veren in pošten, navajen samostojno voditi delo, dobi službo v gorenjskem župnišču s 1. aprilom. — Ponudbe na upravo »Domoljubac« pod številko 3290.

Kupim zdravega semenskega krompirja 1000 kg. — Ponudbe s ceno na: A. Dolar, Vrba, pošta Zirovnica.

Čebule A.-Ž. in vse pritlikline, tudi čebuljak ali na drobno prodaja Šlibar Ivan, Mišane 8 pri Otočah, pošta Podnart.

Stara strešna opaka ugodno na prodaj. — Ljubljana Vidovdanska cesta 9.

Krojaškega pomočnika sprejemem takoj. Jane Jože, Senično, Križe.

Hiša z vrtom

in gospodarskim poslopjem se prodaja v Sv. Valburgi pri Smledniku. — Poizve se v Smledniku št. 32.

Kupim hišo z gostilno, ki ima koncesijo, zelenjadni vrt in gostilniški inventar. Po možnosti prostor za trgovino. — Ponudbe, cena in promet na upravo »Slovenca« pod št. 3182.

Jačca za vajenje prodam od belih leg-horn, najboljših jačaric. — Babnik, Glinca, št. Vid nad Ljubljano.

Prodajam hišo z gospodarskim poslopjem, sadnim vrtom, njivami in gozdom v dobrem stanju, 1/2 ure od Sovnice. — Naslov pove uprava »Domoljubac« pod št. 3459.

Klapič in dahlje na kmetijo sprejemem. — Lenič, Plešivica 1, p. Brezovica.

Klapič pridnega, poštenega, takoj sprejemem. — Struželj, Pržan, št. Vid nad Lj.

Kranilno knjižico Mestne hranilnice v Kamniku kupim takoj v vsakem znesku. Oglasiti se je pri Pirnatu Ludviku, Podgora 11, Kamnik (pri Šafarju).

Kočija in preh na prodaj. Zavetišče sv. Jožefa v Ljubljani, Vidovdanska cesta 9, ima na prodaj pokrito kočijo. 4 sedežno, črno pleskano, dobro ohranjeno, po ugodni ceni ter pokrit »prek« voz za 10 oseb, zelo pripraven za izletnike; streha je iz nepremogljivega platna, ki se lahko tudi odstrani.

Semenski krompir

oneidovec, več tisoč kg, prodaja šifer, Zabnica št. 7, p. Škofja loka.

Klapič vajenega konja in kmečkih del, sprejemem. Novak, Vič št. 27, Ljubljana.

Pastirico in pomočnico pri gospodinjstvu in delu na polju, pridno in pošteno, sprejemem takoj na posestvo v okolici Kranja. — Ponudbe na Vidice Ciril, Ljubljana, Tyrševa 61.

Lesen papelj naprodam, poraben tudi za kaj drugega. Cena 250 Din. — Fr. Naglič, Sp. Brnik 1, Cerklje pri Kranju.

2 krojaška pomočnika sprejemem takoj. Ivan Mohorčič, Žužembek.

Aravo dobro mlekarico, kupim. — Ponudbe z natančnimi podatki na Rudnik 15, Ljubljana.

Klapič za vsa kmečka dela sprejemem. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 3407.

Slamopreznico motorno ali vitelisko novo ugodno prodam. Vinice 17, p. Sodražica.

6 A.-Ž. panjev čebel prodam in kupim točnice za med. — Novak, Trboje 47, p. Smlednik.

Dekle preprosto, zdravo, sprejemem k 2 otrokoma. Anžin, Tomačevo, Mosto-Ljublj.

2 slamopreznici ročni, naprodam. Naklo št. 18.

Klapič na kmetijo takoj sprejemem. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 3474.

Malo posestvo

hiša, biev, svinjak, lep bukov gozd in vinograd za Din 250.000 — naprodam. Mrzelj, Moravče št. 7, p. Sv. Križ pri Litiji.

Kolesa nainovnejši le-tošnji modeli v največji izbiri že od Din 550 — naprej. — Nova trgovina, Ljubljana, Tyrševa cesta 36, (nasproti Gospodarske zveze).

Milicarja zanesljivega, samakega stanu rabim za kmetško in trgovsko mletje. — Rus, Grosuplje.

Prodajam sirarsko orodje za vsi instrumenti. — Toman Franc, Bodešče št. 23, pošta Bled.

Kmečko posestvo srednje veliko, kupim. — Ponudbe z označbo kraja, velikosti in cene na M. Baloh, Ljubljana, Ilirska 8a/II levo.

Pošteno dekle za hišna dela na kmetiji sprejemem na Štajersko. Plačam potne stroške. — Ponudbe na Resnici. Počehova p. Pesnica pri Mariboru.

Oženjen par se sprejme na kmetijo. Ponudbe je poslati na: Martin Plut, Crnomelj 52.

Fantka poldrugo leto starega, dam za svojega. — Vidmar, Karlovska cesta št. 14, Ljubljana.

Služkinjo za vsa kmečka dela sprejemem takoj Marjeta Toma, Dravice 15, pošta št. Vid nad Ljubljano.

Psica-bernardinka izborna čuvajka, na prodaj. — Ljubljana, Vidovdanska cesta 9.

*Menil je,
da je njegova srajca bela...*

*dokler ni videl srajce
svojega prijatelja, ki je
bila oprana z Radionom!*

Odkod ta razlika med belim in belim? Dokler ni nesnaga temeljito izprana, ostane perilo še vedno sivkasto. Zato naj se pere perilo vedno le z Radionom, ki ne odstranjuje umazanost samo s površine, temveč tudi nesnago, ki je zajedena globoko v tkanini. Radion namreč tvori pri kuhanju milijone drobnih kisikovih mehurčkov, kateri pronikajo skozi tkanino in isto temeljito operejo. Ravno to dejstvo je vzrok Radionove beline!

Schichtov

RADION
VARUJE PERILO

A. Verbajš, Ljubljana, Gosposvetska 10
Kmetovalci in obrtniki

Telefon št. 22-57

Dopela nam je velika količina prvovrstnih električnih motorjev vseh velikosti in napetosti — Cene konkurenčne — Prevzemamo in izvršujemo vsa tozadevna popravila v lastni delavnici pod strokovnim nadzorom in s tem garanciramo — Dalje izvršujemo tudi strokovno inženjerske inštalacije jeklene, telefonske in signalne naprav kakor tudi popravila medicinskih in radijskih aparatov

GAMA izdelatek najboljši, enak inozemskim, nad polovico cenejši, 10-letna garancija, izdeluje

PODŽAJ CIRIL, IG 147
PRI LJUBLJANI

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v „Domoljubu“!

JUDSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

v NOVEM MESTU, KRALJA PETRA TRG št. 3

3—5%

ki posluje za kmetško ljudstvo novomeškega okraja, nudi za vse vloge popolno varnost in obrestuje nove vloge po

po dogovoru. Nove vloge se na zahtevo vsak čas v celoti izplačajo. Ravno tako tudi stare vloge do din 500.—; ostale stare vloge se pa stopnjema izplačujejo.

Sejmi

Sejmi do 20. marca 1938:

14. marca: živ. in kram. Višnja gora, St. Vid pri Blokah in Begunje pri Logatcu. — 15. marca: živ. in kram. Črnomelj in Lož, gov. St. Janž na Dol., živ. Semič. — 16. marca: živ. Ljubljana. — 17. marca: živ. Smihel-Stopiče, živ. in kram. Mengeš, Skofja Loka in Žužembek. — 18. marca: gov., svinj. in kram. Krško, živ. in kram. Stari trg pri Črnomlju

Umetne oči

izdelujemo strogo po naravi za naše pacijente. F. Ad. Müller, sinovi, Wiesbaden, V Ljubljani: Splošna bolnica, očesni oddelk dne 11. in 12. marca 1938.

Tat (ki je brez kazni izšel od obravnave — svojemu odvetniku): »Izvrčno, gospod doktor, izborna, zlata ura, ki jo dobim, bo vaša.«

HERSAN ČAJ

DELUJE dobro pri obolenju želodca, jeter in ledvic.
POMAGA pri arteriosklerozi in hemoroidih.
POLAJSUJE muke in bolečine pri revmatizmu in protinu.
UBLAZUJE bolečine pri mesečnem perilu in meniju.
ODSTRANJUJE motnje pri debelenju in napravi vitko.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Reg. S. br. 19830/63

Naročajte Slovenski dom!

»Domoljub« stane 38 din za celo leto, za inozemstvo 60 din. — Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljuba«, naročnino, in-rate in reklamacije pa uprava »Domoljuba«. — Oglasi se zaračunavajo po posebnem ceniku. — Telefon uredništva in uprave: 40-64. — Izdajatelj: dr. Gregorij Pečjak. — Urednik: Jože Košiček. — Za jugoslovansko tiskarno: Karel Čič.

VELIKO ZDRAVEGA SADJA bodete imeli po cenem in uspešnem škropljenju s pomočjo SHELL BILJOBRA NA ZIMSKEGA

Ilustrirana navodila: JUGOSLAVENSKO SHELL D. D.
Zagreb, Gajeva 5 — Ljubljana, Mikloškova 2

Kupujte pri trvdkah, ki oglašajo v »Domoljubu«!

Ajdo

kupimo ali zamenjamo za pšenico, koruzo ali drugo žito.
Fran Pogacnik, d. z. o. z., Ljubljana
Tyrševa cesta (Dunajska) št. 33
v Javnih skladiščih

»Previdno pripravite vašega moža.«
»Moj Bog, gospod doktor, mar bo umrl?«
»Kaj še, ampak, elivovko mu moram prepo-
vedati.«

kalijo
najbolje.

Zahtevajte jih
povsod!

Huda stvar. »Strašansko sem zaljubljen v Emico. Mislim, če bi me poljubila, da bi se mi zmešalo.« — »Zdi se mi, da te je že poljubila.«

razprodajamo vse blago

20% ceneje

Na zalogi lepa izbira števov za moške pomladanske obleke in sicer:

polvolneno za fantovske obleke dvoj-
na širina
bolše, polvolneno špricano za moške
obleke
od
trpežno volneno črtasto in špricano od
najnovejši volneni kamgarni v vseh
barvah
blago za damske plašče in kostume
dvojna širina

Din 25.—
45.—
65.—
70.—
20.—
bolše volneno v vseh modnih barvah
190 cm široko od Din 45.—
damsko volneno karirano in špricano
blago 12.—
pralni blagovi za damske in otroške
obleke 8.—
blago za predpasnike in moške srajce
trpežno 7.—
in tako dalje.

Izkoristite ugodno priložnost ter si nabavite blago za pomladne
obleke pri nas, kjer boste kupili dobro blago po nizkih cenah

Listnica uredništva

Na uredništvo prihaja mnogo pisem, naj po-
sredujemo temu ali onemu za to in ono službo.
Kdor ima v tem pogledu kakšno željo, naj se
obrača v bodoče na tajništvo JRZ v Ljubljani. —
Se vedno pošiljajo nekateri reklamacije brez znam-
ke. Pomnite vsi, ki se vas tiče: Reklamacije niso
poštne proste. Ker moramo za vsako nepravil-
no pisano plačati kazni, takih pisem ne bomo
več sprejemali. — Gospode dopisnike ponovno
prosimo, naj povedo zanimive novice v kolikor
mogoče kratkih stavkih. Za dopise pa naj po-
gajo račun samo vsako četrtletje. — J. M., Leta
pri Poljčanah: Nam se zdi, da boste več dosegli,
sko predmetni članek pošljete »Kmečki zvezic«. —
J. G. L. v Trnaju: Za mali denar dobite uspešno
mazilo v lekarni. — Šmartno pri Litiji-Liberge:
Ker brez podpisa — v koš. — V Mirno peč: Taki
dopisi spadajo v »Gasilec«. — V Šmartno pri Vel.
Nam se ne zdi primerno, da bi bili pri dotičnem
predavanju hkrati navzoči poslušalci obeh spolov.

ZAHTEVAJTE POVŠOD »DOMOLJUBA«!